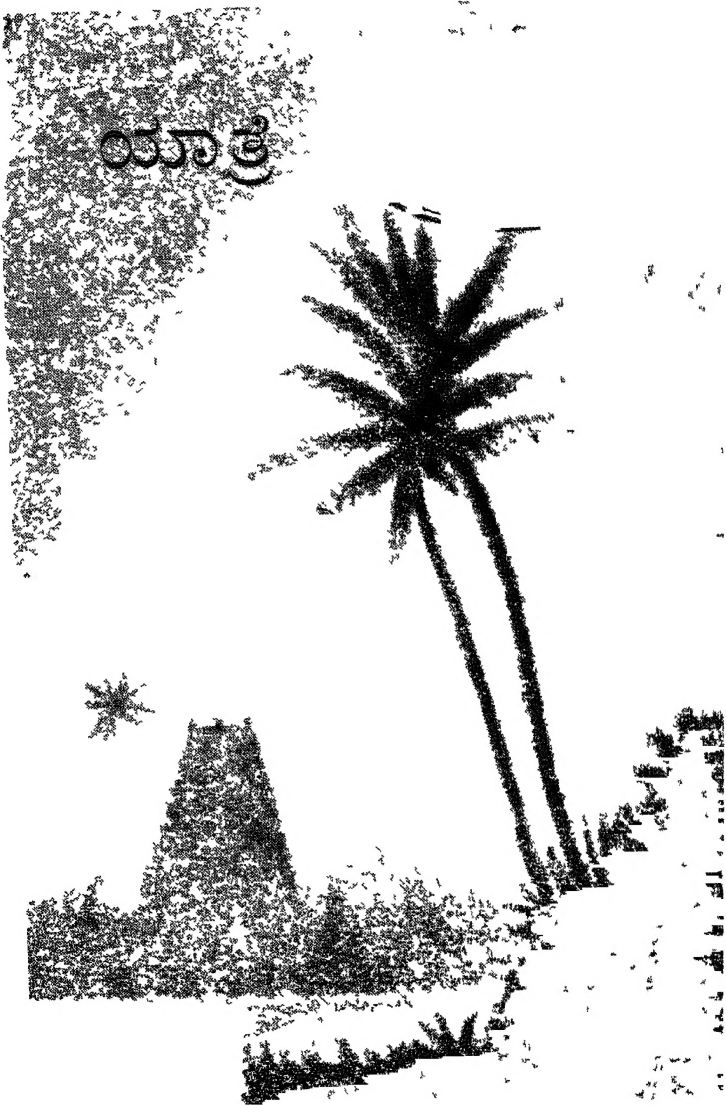

ಯಾತ್ರೆ

ಯಾ ತ್ರೈ

(ಕವನ ಸಂಪ್ರದಾಯ)

ಪಶುಪತಿ

ಶೋಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಬೆಳಗಾವಿ

೧೯೫೩

ಸಂಪಾದಕರು —
ಎನ್‌ಎಸ್ ಸುಂಕುಪೂರ
ಎಂ ಎ

ಹತ್ತಾಣೆ

(ಒಡಿತನವೆಲ್ಲ ಒರೆದವರದು)

ಮುದ್ರಕರು —
ಎ ಎ ಚೌಗುಲೆ,
ಶ್ರೀಚಂದ್ರಪ್ರಭು ಪ್ರೆಸ್,
ಬೆಳಗಾವಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—
ತೋಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
ಬೆಳಗಾವಿ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಅಂದು ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕರ್ತವ್ಯಚಿಂತೆಯ ಭಾರದಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗದ ಬಗೆಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ ರೇಡಿಯೋ ಧಿಯೇಟರಿನ ಬಳಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ-

“ ಸಣಕಲ್ಲರವರು ಎಂದರೆ ನೀವೇನೇ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನ್ನ ಸಮಾಧಿ ಭಂಗವಾಗಿ “ ಏನು ? ” ಎಂದೆ

“ ಸಣಕಲ್ಲರವರೆಂದರ ನಿಮ್ಮೇನೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ ” ಎಂದಿತು ಮರಳಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ

“ ಹಾದು ”

“ ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನದೊಂದು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು ”

“ ಮೂಕನಿಗೆ ” ಮಾತಾಡು ಎಂದರಂತೆ! ಮೂರು ನುಡಿಗಳೂ ಬರದ ವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದೀತೇ ? ಅದಿರಲಿ, ಈಗ ನೀವು ಇರುವುದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಸಂಗವೆಲ್ಲಿ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ

“ ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ವರ್ಷ ”

“ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಕವಿಗಳೂ ಇರುವಾಗ ನನಗೇಕಯ್ಯಾ ಈ ಭಾರ ? ”

“ ಇರಬಹುದು ಆದರೂ ನೀವೇ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆ ? ”

“ ನಿಮ್ಮ ಆಶೆಯೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೆ ! ಆದರೆ ನಾನು ಈ ‘ ಸಹಕಾರ ’ದ ಕೊಠಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಕಾಣದೇ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು, ನನ್ನ ಇಂದಿನ ಈ ನೂರಾ ಎಂಟು ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕರ್ತವ್ಯದ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನನಗಿದು ಅನಾಥ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ”

“ ನನಗಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವಿದ್ದುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ”

“ ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ನಾನು ಬರೆದು ಕೊಡುವ ಮುನ್ನುಡಿ ಸರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ? ”

“ ಅದು ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ, ಅದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ” ಎಂದು ಪಶುವತಿ ಅವರು ದೃಢತೆಯಿಂದ ನುಡಿದರು

“ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಬೇಕು ನಿಮಗೆ ಮುನ್ನಡಿ ? ”

“ ೧೯೫೧ ಜನವರಿ ಹತ್ತಕ್ಕೈ, ಅಂದು ಲಿಂಗರಾಜ ಜಯಂತಿ ಆ ಶುಭ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿದೆ ”

“ ಈ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ”

“ ನೋಡಿ, ಯತ್ನಿಸಿರಿ ”

ಮರುದಿನ ಇಳಿಹೊತ್ತಿಗೆ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಪಶುವತಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ‘ ಲಿಂಗರಾಜ ಜಯಂತಿ ’ ಬಂದಿತು ಸಂದಿತು, ೧೫ನೇ ತಾರೀಖು ತುಂಬಿತು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವು ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು, ನನ್ನ ಬಗೆಯ ಬಿಡುವಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದು ! ನಾನೋ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ತೊಡಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತಡವರಿನುತ್ತಿದ್ದೆ, ಶ್ರೀ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಡತಾಕಿದರು

ಶ್ರೀ ಪಶುವತಿ ರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದುದು ಇದೇ ಮೊದಲು ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನದ ಬಗೆಗಾಗಲೀ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆಗಾಗಲೀ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಗೆಗಾಗಲೀ ನಾನು ಏನೊಂದು ಅರಿಯೆ, ಅವರ ಊರು ಶಿರಹಟ್ಟಿಯಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಕಾಲೇಜಿನ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಒಂದಿರುವರಂತೆ ಇಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು, ಅವರು ಒರೆದ ಕವಿತೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಿ ಎನ್ನೋ ಜನರಿಗೂ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೂ ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಗದಿರುವುದು ಸಹಜ

ತಮ್ಮ ಮಹತಿ ಘನತೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಉಸಿರಿ, ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸ ಬೇಕನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವರಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ ಅವರ ಸಹಜತೆಯು

ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಅವರ ಕವಿತ್ವವನ್ನೂ, ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಅವರ ಅಂತರಂಗದ ವರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅರಿಯುವದು ದುಸ್ತರವು, ಅವರ ಕವಿತ್ವವು ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಅವರ ಹೃದಯದ ಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವದ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಕುದಿದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಲಕಲಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ

ಅವರ 'ಯಾತ್ರೆ' ಎಂಬ ಈ ಕನನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಕವನಗಳಿದ್ದು 'ಯಾತ್ರೆ'ಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ 'ಪಾಪನಾಮ್ರಾಜ್ಯ'ದ ಪಟ್ಟಿವೇರಿ 'ಸಂಜೆ'ಯ ಹೊಂಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ರಾಗವೇರಿ 'ಮೇಘಹಂಸ' ವಾಗಿ ತೇಲಿ, 'ತಪೋವನ' ದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವೃಷ್ಟಿ ನಡೆದು 'ಜಲುವೆ'ಯ ಒಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಂಡು 'ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿ'ಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರರೂಪುಗೊಂಡು 'ಮತ್ಸರ' ಭಾವನೆಗೆ ಅಚ್ಚುರಿಗೊಂಡು 'ನನ್ನಹಾಡಿ'ನಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಹರಿದು ಅವರ ಕವಿತೆಯು ರಸವಾಕಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ ತ್ರಯೋದಶಗುಣ ಶಾಂಬೂಲದಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರಾಗರಂಜಿತವಾಗಿದೆ

ಅವರ ಆರಂಭದ ಕವನವು 'ಯಾತ್ರೆ' ಇದು ಒಂದು ದೀರ್ಘಕವನವು 'ಉಳಿವೆ'ಯ ಚನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನ ದಶನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಸುತ್ತ ಕೈಕೊಂಡ ಯಾತ್ರೆಯು 'ಉಳಿವೆ'ಯ ಯಾತ್ರೆಯು ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ಸ್ವಕಾಶಕ್ಕೂ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ ಕವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ದೃಶ್ಯಗಳ ರಮ್ಯವಾದ ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜುಸೂಸಿ ಕುಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸುವಾಗ ಹೋರಿಗಳು ಕೊರಳ ಗಂಟಗಂಟ ಚಿಂಟಿಚಿಂಟಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಯು ಕೂಸಿನಂತೆ ಮಲಗಿ, ಹೊಂಗಿರಣವೆಂದು ಬೆಳಗುವದೋ, ಎಂದು ಚಡವಡಿಸುತ್ತಿರುವನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಸರಿಸಿ, ಧಾರ್ವಾಡ ಮರೆಸಿ ಹಾದಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಗುಡಿಯ ಗಾಲಿಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿರಲು ನಸುಕು ಹರಿಯುವದು ಕನಿಯು ಈ ಯಾತ್ರೆಯ ನೆನದಿಂದ ಬೆಳಗನ್ನೂ, ಮುಂದೆ ಒರುವ ಕಾಳಿ ನದಿಯನ್ನೂ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನೂ, ನೀಲಗಗನದಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಟದೋಳದಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಮೇಘ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಬಸವೇವಿಯ ವರಿಸರವನ್ನೂ, ಧವಳ ಚಂದ್ರಿಕಾ ವಿನ್ತಾರವನ್ನೂ, ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಗುಡಿಯ ಮಿರೆನೇ ಮಿಂಚುವ ಕಳಸವನ್ನೂ, ಗುಡಿಯನ್ನೂ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತ

ಆಂಗಡಿಯ ಅಂದವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಭಿಕ್ಷುಗಣ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ, ಈ ಗಡಣವನ್ನೂ, ಜಂಜಡವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಚಿನ್ನಣ್ಣನಡಿಯ ಕಂಡಾಗ, ಉಕ್ಕುವ ಭಕ್ತಿ, ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಭಾಷಗಳನ್ನೂ, ಗುಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆವ ಜಲವಾತವನ್ನೂ, ತೊರೆಯ ಬದಿರುವ ಗೋವ ಗವಿಯನ್ನೂ, ನಡುವಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಗೆ ಕುಂದಿ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಹೊಂದಿದ ಸೊಗವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜೊನ್ನದಿರುಳನ್ನೂ, 'ರಕ್ಕಸಘಟ್ಟವನ್ನೂ, ಇಳುಕಲದಾರಿಯನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಕಿರುದೊರೆಯನ್ನೂ, ಕಿರುದೊರೆಯ ಕಲದಿನಿಂದ ವಿವರವರವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯ ಮೀರ್ವ ಇಂಚರದಿಂದ ಹಾದುತಿರುವ ವಸ್ಯಬಾಲೆಯನ್ನೂ, ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬಾವನಗಳನ್ನೂ, ಅವಳ ಮಿಲನದಲ್ಲಿ ವಡೆದ ಸುಖಾಂದವನ್ನೂ ಅವಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ, ಉಂಟಾದ ವಿರಡೆ ದುಃಖವನ್ನೂ, ಆ ಜಿಲುಮೆಯನ್ನು ನನೆದು ತಪಿಸುತ್ತ ಅಕಲುತಿರಲು ಕೆದರಿವ ಕುರುಳನ್ನು ಜಿರಳಿನಿಂದ ನೇವರಿಸಿ, ಮದಿರೆ ಜಂದುಟ ಮುತ್ತಿನೊಲವ ನೀಡಲಿಕೆ, ಆ ಜದುರೆ ಬಾಗಿರಲು ಎದೆಮುಂಬಿ ಬಗೆಗೆ ಬಗೆ ಕೂಡಿರಲು ಸುರರೆಲ್ಲ ಬಂದು, ಹರುಷವಲಿನಿಂದ ಮೂಗಲವನೀಡಿ ಹರಸಿರಲು, ಚಿನ್ನಣ್ಣನಂದು ಶುಭಮಸ್ತು ಎಂದು ಹರಸಿರಲು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಸೊಗತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಿರಲು, ಒರುಗಾ ಸಿಡಿಲುಗಳ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಕಣಸೊದೆರೆ ರೀತಿಯನ್ನೂ, 'ಹುಚ್ಚೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ ಅಲ್ಲಡಗಿ ಕಾಮ ಕುಣಿಸುವುದು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ, ಎಂದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸರಿಯನ್ನೂ, ನಿಜ ಬೆಳಗು ಬಂದು ಎದೆಯ ಕನಸಿನಿಂದ ಕವಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಹೊಸಹುಟ್ಟು ಒಂದು, ಹೊಸಮನುಜನಾಗಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಅನುಭಾವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಮುಂದುಗುವಂತೆ ಒಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ

'ಮೇಘ ದೂತ' ವು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಯ್ತು, ಮಹಾಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದ ವ್ರಕ್ಯತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದನು 'ಕಾದಂಬರಿ' ಯು ಒಂದು ನೆನ ಮಾತ್ರವಾಯಿತು ಬಾಣಮಹಾ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಣಸ್ಪಷ್ಟವನ್ನು ರಸೋದಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳಿಸಿದನು ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ರೆಡ್ಡಿಯವರಿಗೆ 'ಯಾತ್ರೆಯು ಒಂದು ಕಾರಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದ ತಾವು ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಂಡ ಸೊಬಗನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗನು ಸರಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹವಣಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ 'ಉಳಿವೆ'ಯ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸೊಗಸೊಬಗುಗಳನ್ನೂ ದಿವ್ಯತೆಯ ಭವ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ, ಕಂಡು ಉಂಡು ಮನಗಂಡವರು ಈ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಇದರ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವಂತೆ, 'ಉಳಿವೆಯನ್ನು' ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಣದ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬಹುದು! ಶ್ರೀ ಪಶುವತಿಯವರ ಯಾತ್ರೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಊರುಗೋಲಿನ ವೇಲೆಯೇ ನನ್ನ ಮುನ್ನಡೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯ ಹವಣಿಸಿದೆ

ಕೃತಿಯ ವರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಪದಿನಂಟಂಗಗಳು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಲಾಕ್ಷಣಿಕರು ಹೇಳಿರುವರು ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಂಗಗಳಿರುವುದು ಇದ್ದ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಗಗಳ ವರ್ಣನಗಳು ಸರಸವಾಗಿ ಬಂದು ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿಗೆ ಮರುಗನ್ನು ತಂದಿವೆ

ಈ ಯಾತ್ರೆಯು ಜೀವನದ ಅನಂತ ಯಾತ್ರೆಯ ಒಂದು ರೂಪಕವೇ ಎನೋ ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭಾವನವಾಗುತ್ತಿದೆ 'ಕೃತಿಗೆ ಪದಿನೆಂಟಂಗಂ' ಎಂಬಂತೆ ಜೀವನದ ವರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ, ಸಿದ್ಧಿಗ, ಸಹಸ್ರಾನ್ವಯ ಸಹಸ್ರಾನುಭವಗಳು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ವರ್ಣನಗಳು, ವಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳು, ಜೀವನದ ವಿವಿಧಾವಸ್ಥೆಯ ಅನುಭವಗಳು, ಅನುಭಾವಗಳು ಮಾಯೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಪ್ರಪಂಚದ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಲೆಯಾಡುವ ಜೀವನು ಅದರಿಂದ ಅತೀತನಾಗಿ ಉನ್ನತನಾದಾಗಲೇ ಅವನ ಮುಂದಣ ದಾರಿ ಸುಲಭವೆಂದೂ ಸುಭಗವೆಂದೂ ಈ ಯಾತ್ರೆಯು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಸಾರುವಂತಿದೆ ಕವಿಯು ವಸ್ತುಬಾಲೆಯ ಮಾಯೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಆ ಕನಸನ್ನು ಒಡೆದು ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಅನ್ನುವ ಮಾತು ಇದು

“ ಮುಂದಿರ್ವದಾರಿ ನಿಮಿಷವಲಿ ಹಾರಿ ದುಟುವಾ ಸರಳ ದಾರಿ ”

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಳುತ್ತಿವೆ ಕವಿಯು ಉಳಿವೆಯ ಯಾತ್ರಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಊರದಾರಿ ಹಿಡಿದಿರುವಾಗ 'ಕಿರುದೊರೆಯ ಕೆಲದಿ ಹೂ ಬಿರಿದ' ಒಂದಿ ನಿಂದಿರುವ ಶಿವನ ಪುರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವನ್ಯಬಾಲೆಯ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ ಅವಳು ಹಾಡಿ, ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ ಅವಳ ರೂಪಕ್ಕೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಗಾನಕ್ಕೂ ಮನನೋತ ಕವಿಯು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ತೊರದು

ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಎನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಟ ಮಾಡಿ, ರಸಬಾಳೆ ನೀಡಿ, ಹುಸಿಗೋಪದರಕು ಜೇಡಿ ಆ ಒಂದೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ಒಂದೆಂಬ ನೋಲು ಮಿಡಿದಿತ್ತು ಎದೆಯ ಆಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಒಂದು ' ಮುನಿನೇಕೆ ? ' ಎಂದು ದೈನ್ಯದಲಿ ತಪಿ ಸುತ್ತಿರಲು 'ತುಟಿಗೆ ತುಟಿಯನೀಡಿ ಎದೆಗೆ ಎದೆಯ ನೀಡಿ ಮುನಿಸೆನ್ನ ಬೇಡಿ' ಎಂದವಳು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಇಂಥ ಜಿಲುಪಿಯೊಡನೆ ಇರುಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಕನಸು ಕಾಣುವನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಅಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿದಾಗ ಆ ಮಿಲನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನು ' ಶುಭಮಸ್ತು ' ಎನ್ನುವನು ಸುರರೂ ಹರಸುವರು ಮುಂದೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಸಿಡಿಲುಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಕನಸು ಬಿರಿಯುವದು

ಕನಸೇನೋ ಬಿರಿಯಿತು ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಕವಿಯು ಆ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲೇ ಆ ವನ್ಯ ಬಾಲೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆತ್ತು ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಿದನು ಹೇಗೆ ತ್ಯಜಿಸಿದನು ಎಂಬುದು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿಲ್ಲ 'ತಂಗಾ' ಸೂಸಿ ನಲ್ಲಿಯನು ಬಿಡಿಸಿ ಕನಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ತಿರುಗಿಧರಿಯನ್ನು ತೋರಿತ್ತು' ಎಂಬ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಕವಿಯ ಆ ಸ್ವಪ್ನ ಭಂಗದ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳ ಸಹವಾಸ ಭಂಗವೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ವಾಚಕರು ಭಾವಿಸದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆದಾರಿಯಿಲ್ಲ

ಇತ್ತ ಕವಿಯು ವನ್ಯಬಾಲೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ತಿರುಗುವಾಗ ಅತ್ತ ತಾಯಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯೇನು ? ಇತರ ವರಿವಾರದವರ ಗತಿಯೇನು ? ಎಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ತಾಯಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ಮಲಗಿದ ಕವಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದನೆಂದೆನ್ನಬೇಕೇ ? ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವೂ ವರಿಹಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಸುಸಂಬಂಧ ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ತೂಕ ತಪ್ಪಿದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘತೆಯ ಮೂಲಕ ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವು ಆರಿ, ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಥಿಲ್ಯವು ಕಂಡು ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ಪದ್ಯವು ಗದ್ಯಕ್ಕೆಳಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವದು. ವ್ರಾತಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಶಬ್ದಗಳೂ ಅವಶಬ್ದಗಳೂ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ ಅದರಂತೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಉಚಿತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಉಚಿತಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ವ್ಯಾಕರಣದೋಷಗಳೂ ಇವೆ ಒಂದೆರಡು

ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ದೋಷಗಳೂ ಘಟಿಸಿವೆ ಅಚ್ಚುಗೊಳಿಸುವ ಮುನ್ನ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದಿ ತೊಡೆದು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು ಇದು ನಾಥನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರಲೇಬೇಕು ಕ್ಷಮ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು ?

ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಬಿಡಿ ಕವನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ 'ಸಂಜೆ' 'ಮೇಘಹಂಸ' 'ತಪೋವನ' 'ಗಿರಿಮೇಘ' ಲಗ್ನ, 'ನನ್ನ ಹಾಡು' ಇವು ನಿಸರ್ಗವರ ಕವನಗಳು ಚಲುವೆಗೆ ಕರೆ, ಎನ್ನೊಲವಿಗೆ, ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿ, ಮತ್ತರ, ಇವು ಪ್ರೇಮವರ ಗೀತಗಳು ಭಾವನಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಒಂದು ಭಾವ ಗೀತೆ, ಸಂಜೆ, ತಪೋವನ, ನನ್ನ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪುರವರ ಕವನಗಳ ವರ್ಚಸ್ಸೂ, ಛಾಯೆಯೂ ಮೂಡಿದೆ, ಏಕೆ ?

‘ ಮುತ್ತನು ಅರಸುತೆ ಹಾಡಿದೆ ಕೆಲವು
ಬೆಳಗೂ ಬೈಗೂ ಕಲಿಸುದುದು,’
ಅವ್ಯವಮಡಿಲಿಂ ಕದ್ದೆನು ಹಲವು
ಎನಗೆಂದೇ ತಾ ಹಾಡಿದುದು”

ಎಂಬುದನ್ನು ಒದುವಾಗ ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪುರವರ 'ಕಬ್ಬದಂಗನೆ'ಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕವಿತೆಯ ಛಾಯೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ

“ ಎಳೆಯ ತಳಿರ ಕೊರಳಿನಿಂದ
ಅಡಗಿ ನುಡಿಯೆ ಕೋಕಿಲ ”

ಎಂಬುದನ್ನು ಒದುವಾಗ ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ—

“ ಗಿಡಗಂಟೆಯ ಕೊರಳೊಳಗಿಂದ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಡು” ಎಂಬುದೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ

ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕವನಮಯದ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತು — ದೇವದಾನವರು ಕೂಡಿ ಉದಧಿಯನ್ನು ಮಥಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಉದರದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕೌಸ್ತುಭ, ವಾರಿಜಾತಕ, ಸುಧೆ, ಚಂದ್ರ ಹೀಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ “ಕವಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ” ಜಲಧಿಯನ್ನೂ, ಮೇಘವನ್ನೂ ಪುಲ್ಲಿಂಗವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಮುದ್ರರಾಜ, ಮೇಘರಾಜ ಎಂದು ಕರೆದರು ಆದರೆ ಈ ಕವಿಯು

“ಜಲಧಿ ಬಂದಿಹಳು ಸೋಡ” ಎಂದೂ ಅದೂ ಮೇಘಮಾಲೆ (ಸ್ತ್ರೀ)
ತೋಡಿಸಿಹುದು ಮಾಲೆ ತನ್ನಿನಿಯ (ವು) ಶೈಲತುದಿಗೆ ಎಂದೂ, ಆ ಮೇಘ
ಲಲನೆ ಗಿರಿ ಇನಿಯೊದನೆ ಮುಖ್ತಿಟ್ಟು ನಲಿಯುತಿಹಳು ಎಂದೂ, ಗಿರಿ
ಯಪ್ಪಿಚುಂಬಿಸಿರೆ ಮೇವ ಮೊಗಕೆಂವಾಗಿ ನವವಧುವ ತೆರದಿ ಎಂದೂ ಪ್ರಣ
ಯದ ಭರದಲಿ ಅಪ್ಪಿರೆ ಗಿರಿಯು ಮೇಘವ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚುಂಬಿಸುವಂತೆ ಎಂದೂ
ಹೇಳುವರು ಇದು ಉಚಿತವೋ ಅನುಚಿತವೋ, ವಿಚಾರಣೀಯವಾದುದು
ಭಾನ, ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಕವಿತೆಯು
ಸುವರ್ತನ ತೀಲಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿರುವಾಗ ಕವಿಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಏಕ
ಹಾಗ ಆಗರಬಾರದು, ಎಂಬ ವ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೂಡುವ
ಉತ್ತರವೇನು ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ‘ವಶುಪತಿಯವರು ಕವಿಯೇ ?’ ಎಂದು
ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು * ಕೆಳಗಿನ ಸಾಲುಗಳ
ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ
ಮೃದು ಮಧುರ ವದನಲಾಸ, ರಮ್ಯಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸ, ಲಲಿತಭಾವ ವ್ರಕಾಶ

-
- ೧) ರನ್ನವನೆ ಕೆತ್ತಿ ಹೊನ್ನಿನಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಹಸಿರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಾರು ?
  - ೨) ಹರಿದಿಹಳು ಭರದಿ ಹೆಬ್ಬನ ತೆರದಿ ತಿಳಿದೊರಯ ರೂಪತಾಳಿ
ವರ್ಬಂಡೆ ತಡೆಯೆ ಅರ್ಭಟಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ನಡುಗಿಸುವ ರುದ್ರಕಾಳಿ
  - ೩) ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆ ಬಿದ್ದಿ ಹವೊ ತಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರ್ದಬಂಡೆ
  - ೪) ಲತೆಯಾಗಿ ಬಾಗಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿಹರು ನೀರಿಗಾಗಿ
  - ೫) ಮಳೆಬಿಲ್ಲು ತೊಟ್ಟ ನಲ್ಲೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ಮುತ್ತನ್ನು ಸವಿಯುತಿಹುದು
  - ೬) ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇನಸೇನೆ ಮೂಲ ದಂಡತ್ತಿ ಹೋದುತ್ತಿಹುದೊ
  - ೭) ಹೊರಟರಲು ಗಾಡಿ ನಲಿಸಿದುವು ಹಾಡಿ ಹೋರಿಗಳ ಕೊರಳಗಂಟ
  - ೮) ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಮಾಲೆ ಹೊಂಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯಂತೆ
  - ೯) ನಿಂತಿದ್ದ ತೇರು ರಂಗುಟ್ಟ ಮೇರು
  - ೧೦) ಸರಿದೋಡೆ ರಮನೆ ನೆಗವಂತೆ ಹರಿಣ ಕಣ್ಣಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ
  - ೧೧) ಸುಳಿಸುಳಿವ ಆಲೆಯ ಕವಿಭಾವ ಬಲೆಯ ನೇಯ್ದಿ ರಲು ಕಾವ್ಯಕುಂಜ
  - ೧೨) ಆಲೆಯಲೆಗೆ ಬಡಿದು ಮೈಮರೆದು ಕುಣಿದು ನೂಡಿದಂತೆ ಜಲತರಂಗ
  - ೧೩) ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮಿಲನ ಜಗಜೀವ ಚಲನ
  - ೧೪) ತಿಳಿಚೆನ್ನ ಜೊನ್ನ ತುಂಬಿರಲು ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿರೆಯ ಸುತ್ತಸುರಿದು
  - ೧೫) ನೀಳಗ್ಗಿಬ್ಬ ಹೊತ್ತು ರಸಿಕಂಗೆ ತುತ್ತ ತಂದಿದ್ದ ಚಲುವಬಾಲೆ
  - ೧೬) ಆರಳುತ್ತಲಿಹುದು ಹೂವೊಂದೂ ಬಿರಿದು ಚಲು ಉಷೆಯ ಮುಗುಳಿನಂತೆ

ಈ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯಗುಣಗಳು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಕವಿಯೆಂದು ಕೃಯೆತ್ತಿ ಸಾರುತಿವೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ದೇವಿಯು ಸಲ್ಲರಿತ ಭಾಸಾಂಬರಧರಿಸಿ, ಮಲ್ಲಿಗಯ ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧವದವಿರಿಸಿ, ಮುಮೇಲನೆ ಬಳುಕುತ್ತ ಬಿಳ್ಳಿನೂಟ ಹರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತಿದೆ ಅವರು ಗಿರಿಯಾಗಿಂತು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ತೂರಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಹಾರಿ ಅದಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಚುಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಮುಗಿರೇರಿ ಮೂಡ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜಗದ ದುಃಖ ಜೀವಾನುಭವದ ಕಡೆಗೂ ಅವರ ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಹರಿದಿದ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಬ್ಬಹಾಸ, ವಿರಟ ದಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಚನ್ನಣ್ಣನೂರು ಕಡವರದ ಹುಡುಗನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗೋಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡಿದ ಅಲ್ಲವ ಬ 'ಗು ಬೈಗುಗೊಂದ, ತೀದುರು ತಂಗಾಳಿ ಯಿಂದ, ಕಂದನಿಗೆ ಮೊಲಯೂದುರು ತಾಯಿಯಿಂದ, ಕೂಲವಲ್ಲಿ ನಲಿವ ತಾವರೆಯಿಂದ ಭೋಗರನ ಶರಧಿಯಿಂದ, ಗರಿ ಗೆದರಿ ಕುಣೆವ ಸವಿಲಿನಿಂದ, ನಲ್ಲಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುವ ನಲ್ಲಯ ವಿರಹ ವ್ಯಸಯಿಂದ, ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಶಿಸೂರ್ಯರಿಂದ ಬಣಗೊಂದ, ತಪ್ಪೋವಣಗಳಿಂದ ಅವರ ಕವಿತ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸಲೆಯನ್ನೂ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ನಡೆದಿದೆ

೧೭) ಗಿರಿಯಾಗೆ ನಾನು ತೊತೆಯಾಗಿ ತಾನು ಬಳಸುವಳ ಎನ್ನ ತರಳೆ

೧೮) ಹುಪ್ಪಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ ಅಲ್ಲದಾಗಿ ಕಾಮ ಕೂಳಿಸುವುದು ಅರುಗಿತಿರುಗಿ

೧೯) ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕ ರಾನಾಗೆ ನಾಕ ದೇಳೇಕ ಬೇಕು ಜ್ಞ!

೨೦) ಪಳ್ಳ ನೆಯ ಹಸರಲ್ಲ ಹಾಸಿರಲು ಮನೆತುಂಬ

ತೋರಣವ ಕಟ್ಟುವು ಮಿಂಕುಮೋಡ

೨೧) ಮೃದುತರಯ ತಲ್ಲದಲಿ ಮಲಗಿರಲು ತಂಗಾಳಿ

೨೨) ನಲ್ಲಯಾ ಹೊಂಗೆನ್ನ ಪತ್ರದಲಿ ಒಕೆಯುವನು

ಮುತ್ತಿನಾ ಅಕ್ಕರದಿ ' ನಾನು ಸೇತೆ '

೨೩) ತುಂಬಿದ ಬಸಿರಿನ ಹೆಣ್ಣೊಲು ಹಸಿರು

ನಸುನಗೆ ಬೀರಿತ್ತು

೨೪) ಬೆಳ್ಳಿ ನೊರೆಯ ತೂರ್ದ ತೊರೆಯ

ದಿವ್ಯರಾಗ ಮಂಜುಳ

೨೫) ಒಡೆದ ಚೂರು ತೂರದವು

ನಿನ್ನ ರೂದು ಸಾಸಿರೆ

“ ಉಸಾಕಾಂಕ್ರಿ ರಸಿಕ ಮುಷಿಯ
 ಭವ್ಯ ನಿಧಿಯು ಈ ಸ್ವಳ
 ಕವಿಗೆ ನೀದೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ
 ನಿಸ್ಯಮೀ ತಪೋವನ ”

ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಅವರ ಆಳವಾದ ಲಭ್ಯಾಸ, ಸೂಕ್ಷ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣ, ಜಗತ್ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಅಗಾಧವಾದ ಅನುಭವ, ಉದಾತ್ತವಾದ ಅನುಭಾವ, ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದ ದೃಷ್ಟಿ, ಉನ್ನತವಾದ ಬಾವಸೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳಿಂದ ಜೀವನದ ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯಗಲಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ತತ್ತ್ವವನ್ನೂ, ರಸವನ್ನೂ ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮಿಂಬುಮೈಯ ಕಾರ್ಯದೇವಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಲಿ ಅವಳ ಉಪಾಸನೆಯ ಬಲದಿಂದ ರವಿಕ್ಕುದಯ ಭಾವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮುದದುಂಬ ಒರಲಿ! ಆಗ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ತೋರಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ಆಶೆ ಫಲಿಸದಿದ್ದೀತೇ? ಈ ಉಳಿವೆ”ಯ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ “ನೀನು ಕವಿಯಾಗಿ ಉಳಿವೆ” ಎಂದು ವಾಣಿ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸದಿಹಳೇ !

ಖಾಸಜಾಗ

ಮಂಗಳವಾರ

ಒನದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ನಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲಿ

೨೨ನೆಯ ಜನವರಿ ೧೯೫೧

} ಈಶ್ವರ ಮ ಸಣಕಲ್ಲ

ತೊಡಲ್ಪುಡಿ

ಮಗು ಕಣ್ಣಿಡುತ್ತಲೇ ಅಮ್ಮಾ ಎಂದು ರಾಗದಿಂದ ತಾಯಿಯನ್ನೂ
ವಾಣಿಯನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಲೆ ನೆನದು ಹಾದುವುದು ಹಾಡುವಾಗ ಕಲಸಲ
ತಪ್ಪಲಂಬಹುದು ಎನಿತು ತಪ್ಪಿದರೂ ಅಸಸು ವಾಣಿಯ ಮುದ್ದಿನ ಮಗು
ತಪ್ಪಿದಾಗ ತಾಯಿ ಮಗುವಿನ ಎಳೆ ಹೈದುವುದು ತನ್ನ ಹೈದಯೆದೊಂದು
ಬಾಗವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಅನುವಿನ ಕಾಡಿಸಿ ಕೇ ? ನೋಗಸದೆಯುತ್ತಾಳೆ ಮಗು
ನಿನ ನುಡಿ ತೊಡಲು ನುಡಿಯುವರೂ ತಾಯಿಗ ಮುದ್ದುನುಡಿ

ನಾನಿನ್ನೂ ಸಾಕ್ಷಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಿಯುವ ಮಗು ತಾಯಿ ತಿದ್ದಿ ತೀದಿ ಕಲಿಸಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಗುರಿ ಮೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ತಾಯಿ ನುಡಿಯಂತೆ ಯಾತ್ರೆ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ನಡವಾಗ ಎಡವಿಬಹುದು ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ

ನಾನು ಯಾವುದೂ ಗುರಿಯಿಲ್ಲವೆ ಏನನ್ನೂ ಬರೆಯಾಗ ಅದಕ್ಕೊಂದು
ಗುರಿ ತೋರಿದವರು ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಿತ್ರರೂ ಗುರುಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಎಂ
ಅಬರ ಅಲಿಯವರು ಆವರ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನಾನು ಬರಿ
'ಬುಣಿ'ಯೆಂದಿದ್ದೆ' ಪೇ-೨೦೪ !

ಕನ್ನಡ ಕವಿಕಲತಿಲರಾದ ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲುರು ಕೇಳಿದೊಡನೆ
ಮುನ್ನುಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಹರಸಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರಾ
ಸಂಕಾಪುರ ಲಕುಷ ತಮ್ಮ ಪುಷ್ಪ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಂಗಳವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇವರಿವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತ್ಯರೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು

ನನಗೆ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಹರುವು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ನಿಂಡಿ ಎಲ್ಲಕಾರ್ಯ-
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನಾಗ ಕೊಟ್ಟು ಗೆಳೆಯ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಮರೆಯು
ವದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಈ ಪುಸ್ತಕ ವರಿಸ್ಕರಣದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ನೆರವಾದ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರಿಗೂ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶೆಕ್ತಿ ಸಂಗಮನಾಧನಿಗೂ ಹಸ್ತ
ಪ್ರತಿ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೋವರಿ ಕುಸುಮ ಚೀಲಿಯವರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆ
ಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು

ಮುಖಚಿತ್ರದ ಬ್ಲಾಕನ್ನು ಬೇಡಿದೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟು ಡಾ|| ಕರ್ಕಿಯವ
ರಿಗೂ, ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಪ್ಪ ದುಡ್ಡಾರ ಅವರಿಗೂ, ಕಲಾವಿದ ಎಂ ಅಬರ ಅಲಿ
ಯರಿಗೂ ನಾನುಚಿರಮಣಿ ಇನ್ನು ಸಂದರಪಾಗಿ ಅಬ್ಬುಗೊಳಿಸಿದವರನ್ನು
ಮರೆತೇನೇ ?

ಬೆಳಗಾವಿ

ಪಶುಪತಿ

೩ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೫೧

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನೂತು

‘ಯಾತ್ರೆ’ ಶೋಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಬಿಡಿಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ
ಶ್ರೀ ಪಶುಪತಿ ಅವರು ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಅವರ ಒರೆ
ಹಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಓದಿ ಅನಂದವಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ತಮ್ಮ ಮೊಗಲನೆಯ ಕೃತಿ
ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು ನಾನೂ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಾಲೆ ಅಡ್ಡ
ಬರಬೇಕೆ ?

ಶ್ರೀ ‘ವಶುಪತಿ’ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸಬ್ಬವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸೇವೆ ಕೈಕೊಂಡುದು ಶುಭದ ಚಿಹ್ನೆ ಬೆಳೆಯ ಸಿರಿಯನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ
ಕಾಣು ಎಂದಿದೆ ಅಂತಹ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿದೆಯೆನ್ನುವದನ್ನು ಯಾರೂ
ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು

ಹಲವಾರು ತಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಅಮೊಂದು ಕಾವ್ಯ ಹಿರಿಯರೇ ಹೊರಗೆ
ಬರಬೇಕು, ಕಿರಿಯರೆಲ್ಲ ತೆರೆಯಮರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಯಾರು
ಹೆಳೆಯಾರು ? ಆ ರೀತಿಯಿಂದ ‘ಯಾತ್ರೆ’ ಹೊರಬಂದಿದೆ ಸಹೃದಯರು
ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು.

ಜೀವನದ ಯಾತ್ರೆಯ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ

ದೆ ಸೆ ಗಾ ಣ ದ ಲೆ ವಾ ಗ

ಮೈದಡನಿ ಪೊರೆದ

ನುರಿತಮ್ಮವನವರು ಡಬಾಲಿ

ಅನರಿಗೆ—

ನರಿವಿಡಿ

(೧)	ಯಾತ್ರಿ	೧
(೨)	ಕನಸಿನಲ್ಲಿ	೨೧
(೩)	ಕತಕಿ	೨೩
(೪)	ಭಾಸನಾಮಾಂತ್ಯ	೨೪
(೫)	ನಂಜೆ	೨೬
(೬)	ತಪೋವನ	೨೮
(೭)	ಗಿರಿವೇಳೆ ಲಗ್ನ	೩೦
(೮)	ಮಂಘಪಂಸ	೩೧
(೯)	ಉಸೆಗ	೩೨
(೧೦)	ಕರೆ	೩೩
(೧೧)	ಚಲುವೆಗೆ	೩೪
(೧೨)	ಎನ್ನೊಲವಿಗೆ	೩೫
(೧೩)	ನುಕ್ಕರೆ	೩೬
(೧೪)	ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿ	೩೭
(೧೫)	ನನ್ನ ಹಾದ	೩೮

ಯಾತ್ರೆ

ಕವಿದಿತ್ತು ಇರುಳು ಮನವೆಲ್ಲ ಮರುಳು ಏನೊಂದು ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಬೀಸಿರಲು ಮಂಜು ಹರಡಿರಲು ನಂಜು ದಶದಿಕ್ಕು ಅರಿಯದಂತೆ
ಯಾತ್ರಿಗೆಯೆ ಎಂದು ಹೊರಟೆರ್ದೆನಂದು ತಾಯ್ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ
ಹೊಂಗಿರಣವೆಂದು ಬೆಳಗುವುದೋ ಎಂದು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಮರುಗಿ

ಆತುರದಿ ನೆರಗು ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಕೇಳಿ ಬೆಳಕೆಂದು ಬಪ್ಪದೆಂದು ?
“ ಇನ್ನಷ್ಟುಗಾರಿ ಮುಂದರಿಯೆ ಏರಿ ಬರುವುದೋ ಬೆಳಗಲೆಂದು ”
ಬರುವನಕ ಇಂತು ಅಂಧತೆಯೊಳಿಂತು ಮಲಗಿರಲಿ ಅಮ್ಮನಾನು ?
ಇನ್ನಿಷ್ಟು ದಾರಿ ನಾಗಲಿಕೆ ಭಾರಿ ವರುಷಗಳೆ ಬೇಕೊ ಏನು ?

ಜೀವನದ ಯಾತ್ರೆ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಜಾತ್ರೆ ಜನಕೊಂದು ಹಬ್ಬದೂಟ
ಆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮನಕೆಲ್ಲ ಹರುಷ ರಸಿಕಂಗೆ ರಸದ ಊಟ
ನಿಬ್ಬಣದ ಮಾಟ ಏನೆಂಥ ಆಟ ಕಣ್ಣಿನಕೆ ನರನ ನೋಟ
ಅಮೃತವು ಕಿವಿಗೆ ವರ್ಣನೆಯ ನವಿಗೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಯ್ತೊ ಮಾಟ

ಹೊ ಬಳ್ಳಿ ಸರಿಸಿ ಧಾರ್ವಾಡ ಮರೆಸಿ ಹಬ್ಬತ್ತೊ ತಾಯ ನೋಟ
ನೇನರನ ಕಿರಣ ತೊಡಿಸಿದಾಭರಣದಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿದ್ ರ ಮಾಟ
ಅಂಧತೆಯು ಹರಿದು ತಮವೆಲ್ಲ ಸರಿದು ತುಂಬಿತೋ ಬೆಳಗೊಬೆಳಗು
ಚಿಮ್ಮಿರಲು ಬೆಳಕು ಹೊರಜಗಕೆ ಧಳಕು ಎದೆಗೆಲ್ಲ ಆಯ್ತೊ ಬೆಳಗು

ಆ ಬೆಳಕು ಚಿಮ್ಮಿ ನವರಸವು ಹೊಮ್ಮಿ ಮರುಳಾಗಿ ನಾನು ನಿಂದೆ
ತನಿರಸವ ಹೀರಿ ಎದೆಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿ ಬೆಳಗಿಸಲಿ ಲೀನನಾದೆ
ನೋಡುಂಬಿ ಬಂದ ಬೆಳಗಿನಗೆ ತಂದ ನೊಬಗನ್ನು ಹಾಡಲೇನು?
ದನಿಯೆತ್ತಿ ನೊಗವು ಹಾಳೆನ್ನೆ ಮನವು ತಿಮ್ಮಾನ ತಕ್ಕುದೇನು?

ಎದುರಿದ್ದ ಗಿರಿಯ ನಾಲೆಲ್ಲ ಸುಧೆಯ ಸವಿಯುವುದ ಕಾಣಲಾಗ
ಗಿರಿಯಾಗಲೆಂದು ಬಯಸಿದೆನು ಅಂದು ರಸಧಾರೆ ಸುರಿಯುನಾಗ
ಗಿರಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅನುದಿನವು ಇಂತು ರಸವೀಂಟಲೆನಿತು ಚೆನ್ನ
ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕ ತಾನಾಗೆ ನಾಕ ಹೇಳಿಕೆ ಬೇಕು ಚೆನ್ನ

ಜಗದಿರುಳ ನೆರಗು ಸರಿಸುತ್ತ ಮೆರಗು ಬೀರುತ್ತ ಕುಣಿದುರಾಣಿ
ವನ್ನೀರ ಸಿಡಿಸಿ ಕೆನ್ನೀರ ಕುಡಿಸಿ ಬರುತಿರಲು ಉಪೆಯ ರಾಣಿ
ಜಿಲ್ಲೊಗೆ ಬಿರಿದು ಸೌರಭವ ಸುರಿದು ಮಂಗಳವ ನಾರುತಿತ್ತು
ಉಪೆನುಗುಳ ತೆರದಿ ಬಿರಿದರಳು ಬಿನದಿ ಸುರಿದಿಹವು ಸುತ್ತುಮುತ್ತ

ರನ್ನನನೆ ಕೆತ್ತಿ ಹೊನ್ನಿನಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಹಸಿರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರಾರು ?
ಬೂತಾಯ ನೊಸಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕುಶಲ ಕುಂದಣವನಿಟ್ಟರಾರು ?
ಹಸಿರುಡಿಗೆಯುಡಿಸಿ ಹೊನ್ನೊಡನೆ ತೊಡಿಸಿ ಕುಣಿಸಿದರು ಯಾರು ಯಾರು ?
ನೇಸರನನುಳಿದು ಆಗಸದಿ ಹೊಳಿದು ಲೀಲೆಯನು ತೋರ್ಪರಾರು ?

ತಮ್ಮನಿಯ ಕೊರಳ ಸರದಿಂದೆ ಸರಳ ರಾಗದಲಿ ಹಾಡೆ ಹಕ್ಕಿ
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪತವು ಚೆಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ
ಮನವಾಗೆ ಹಕ್ಕಿ ತನುವಾಗೆ ರೆಕ್ಕಿ ಹಾರಲೈ ನಭಕೆ ಏರಿ
ಮರೆಯಲಿಕ ಜಗನ ಸವಿಯಲಿಕೆ ನೊಗವ ಆದಿವ್ಯ ಸಗ್ಗನಾರಿ

ಯಾತ್ರೆ

ಸವಿಗಾನ ತುಂಬಿ ಹಾದುತ್ತಿ ತುಂಬಿ ರೈಂಕರಿಸೆ ಹೂವ ಮುತ್ತಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿತೆನ್ನ ಎವೆವುಷ್ಯವನ್ನ ನೆರೆಗೈದು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ
ಅಲ್ಲೊಂದು ನೋಟ ಇಲ್ಲೊಂದು ಮಾಟ ಅರಳಿದ್ ಹೂವಿನಾಟ
ತಿಳಿರಂಗ ವೆಂವು ವಾಸನೆಯ ಕಂವು ಕಣ್ಣಿನಕೆ ಸಗ್ಗದೂಟ

ಮೆಲುಗಾಳ್ಗೆ ತೂಗಿ ಹೂಬಳ್ಳಿ ಬಾಗಿ ಕರೆದಿತ್ತು ಬಳಿಗೆ ಎನ್ನ
ತರುವಾಗಿ ನಿಂತು ಜಗದಾಟ ಮರೆತು ನಲಿಯುವು ಮು ಎನಿತು ಚಿನ್ನ
ಅನ್ನದಾ ಚಿಂತೆ ಚಿನ್ನದಾ ಚಿಂತೆ ಎನಿಲ್ಲ ಸತ್ಯ ಜಗದಿ
ಸಾಲಿಗರ ಹಂಗೆ ತಾನಿಲ್ಲ ನರಗೆ ಈ ನಿತ್ಯ ಸಿರಿಯ ವಸದಿ

ಹಳಿಯಾಳ ದಾಟಿ ದಾಂದೇಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಹರಿದಿಹಳು ದಿವ್ಯ ಕಾಲಿ
ಗಿರಿಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿ ಗವಿಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಕಾಳಿ
ಹರಿದಿಹಳು ಭರದಿ ಹೆಬ್ಬಾವ ಕೆರದಿ ತಿಳಿದೊರೆಯ ರೂವ ತಾ
ವೆರ್ಬಂಡೆ ತದೆಯೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ನಡುಗಿಸುವ ರುದ್ರಕಾಲಿ

ಜೋಗುಳವ ಹಾಡಿ ಸಸಿಗುಸಿರ ನೀಡಿ ತಾಯಾಗಿ ಸುತ್ತ ವನಕೆ
ಕಂದಿರದಿ ನಿಂದು ಕಾಯ್ದ ನಳೊ ಇಂದು ಹಾಡ್ನೀಡೆ ವನ್ಯವೃಗಕೆ
ನಾಗರವ ನೇರೆ ಜಗಕಲ್ಲ ಬೀರೆ ತನ್ನಂತೆ ನಾಗಿರೆಂದು
ಹೇಳಲ್ವೆ ಏನೊ ನಾಗಿಹಳೊ ಕಾಣೊ ಒಯಲಲ್ಲಿ ಮುಂದು ಮುಂದು

ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಬಿದ್ದಿಹವೊ ಆನೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರ್ದಬಂಡೆ
ಜಲಕನ್ಯೆ ಕೂಡಿ ತೆರೆಯೊಡನೆ ಆಡಿ ನಲಿಯುವುದ ಮುದದಿ ಕಂಡೆ
ತೆರೆ ತೆರೆಗೆ ಬಡಿದು ನೀರಂಬು ನೆಗೆದು ನರ್ತಿಸಲು ಹರುಷವಾಂತೆ
ಪ್ರೇಮಿಗಳ ತೆರದಿ ತಮ್ಮನಿಯ ರವದಿ ಹಾಡಿಹರು ಪ್ರೇಮಗೀತೆ

ಲತೆಯಾಗಿ ಬಾಗಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿಹರು ನೀರಿಗಾಗಿ
ಗೋಪಿಕೆಯರಿವರೊ ಹಾಲೊಸರಿನವರೊ ಕಾದಿಹರೊ ಕೃಷ್ಣಗಾಗಿ
ರಾಧೆಯೋ ಅವಳು ರುಕ್ಮಿಣಿಯೋ ಇವಳು ಹೊರಗಣ್ಣೆ ಕಾಣದವರು
ಗೋವಳನ ತೆರದೆ ಕೊಳಲನ್ನು ಊದೆ ಒಳಗಣ್ಣೆ ಕಾಣುವವರು

ಅರೆಯಾಗಿ ಮಿಂದ ದಂಡೆಯಲಿ ನಿಂದ ಜೆಲುವೆಯರು ಕಣ್ಣು ತಣಿಸಿ
ಕಲಕಲವ ತುಂಬಿ ಯಮುನೆಯನು ಬಿಂಬಿಸಿಹರಲ್ಲಿ ನೊಬಗನುಣಿಸಿ
ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಜೆಲುವಿನಲಿ ಮಿಂದ ಗೋಪಿಯರ ಅಂದದಿಂದ
ಮೆಲುಗಾಲಿ ತಾಗಿ ತೆಳುವನಸವಲುಗಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ನೆನೆಯುವಂದ

ದಂಡೆಯಲಿ ಮಧುರ ಬನವಿಹುದು ಚದುರ ಅರಿಚಣವೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು
ತೆಂಗಿನಾ ಮರದ ಕೌಂಗಿನಾ ಮರದ ಆಹ್ವಾನ ಕೇಳು-ಸೊಲ್ಲು
ತಲೆನಾಗಿ ಈಯಲೆಳೆ-ನೀರ ಕಾಯ ಮನವಾರೆ ಹೀರು ಎಂದು
ಜಾಮರವ ಬೀಸಿ ದಣಿವೆಲ್ಲ ಮರಸಿ ನಿನಗ್ಗರುಷ ನೀಡಲೆಂದು

ಕಾಳಿಯಲಿ ಮುಳುಗೆ ಕೇಳಿಯಲಿ ತೊಡಗೆ ಎದೆಗೆನಿತು ತುಂಬ ಹರ್ಷ
ಮನವಾರೆ ಮಿಂದ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಮನಸಸಿಗೆ ದಿವ್ಯವರ್ಷ
ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ಬನದೊಡನೆ ಆಡಿ ಆ ಜಲಧಿ ಸಾರಲೆಂದೆ
ಉಗಿಯಾಗಿ ಹಾರಿ ತಿಳಿ ನೀಲಕೇರಿ ಸುರರೋಕ ನೇರಲೆಂದೆ

ದಂಡೆಯಲಿ ನಿಂದ ತರುವೊಂದರಿಂದ ಕೇಳುವ ರವವ ಕೇಳು
ಸವಿಗೊರಲಿನಿಂದ ಮನವೊಲಿಸ ಬಂದ ಅಪ್ಸರೆಯೊ ಕಾಣೆ ಅವಳು
ಬಿದಿರುದರದಿಂದ ಮುದದುಂಬಿ ತಂದ ಇದು ಆರ ಇಂಪು ಗಾನ ?
ವನವೆಲ್ಲ ಕುಣಿಸೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ತಣಿಸೆ ಗೊಲ್ಲನಾ ವೇಣುಗಾನ !

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಬಳಕುತ್ತಿ ಮಲ್ಲಿ ಕರೆದಿಹಳು ಕೈಯ ಬೀಸಿ
ನಾರಭವ ಸೂಸಿ ಮನ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಹೂನ ಹಾಸಿ
ಆ ಚಲುವೆ ಕರೆಯೆ ರಸವಾನ ವೀಯೆ ಓಗೊಡದ ರಸಿಕರುಂಟೆ ?
ನಗ್ಗವನು ಕೊಚ್ಚುನಾ ಇನಿಯ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲದಂಟೆ ?

ಅರೆನಿಮಿಷಕಾಲ ಬೀಸಿದ- ಜಾಲ ನೀಡಿರ್ಪ ನೊಬಗದೇನು !
ಇಡಿವರುಷವೆಲ್ಲ ತಪಗೈಯ್ಯಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಸಗ್ಗ ಮೂರೆ ಗೇಣು !
ಮನಕೊಂದು ಬಯಕೆ ದಿನಕೊಂದು ಬಯಕೆ ಎದೆಯಾಳದಾನೆಯಂತಿ
ಚಿರದೂವ ವಿರದ ಆಗನದಿ ನೆರೆದ ಹಲವಿಧದ ಮೋಡದಂತಿ !

ನೌಂದರ್ಯಕೊಂದು ರಕ್ಷಣೆಯು ಎಂದು ಕಬ್ಬಹನೊ ಕೋಪಯನ್ನು
ದರ ದಿಕ್ಕು ಗೆಲ್ಲು ನೆನಹಿಗೆ ಎಂದು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಕಂಭವನ್ನು
ಮಂಘವನು ಎತ್ತಿ ಚಿಲುಸಿರಕೆ ಸುತ್ತಿ ಮದುವಣಿಗನಾಗಿ ಕುಣಿದು
ಮಳೆವಿಲ್ಲ ತೊಟ್ಟು ನಬ್ಬಿಣ್ಣು ಕೂಟ್ಟು ಮುತ್ತನ್ನು ಸವಿಯುತಿಹುದು

ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ರೇನು ಸಿಡಿಲಿರಗಲೇನು ನನ್ನಲ್ಲ ಸಹಿಸಿ ನಿಂದು
ಕುಳಿಯನ್ನು ಕುಡಿದು ? ಡಿಲನ್ನೆ ಹಿಡಿದು ಕುಣಿಸಿಹುದು ಹಿಂದು ಮುಂದು
ಕರೆದಿತ್ತು ದಾರಿ ಗಿರಿ ಬಿಖರವೇರಿ ಕೈಲಾಸ ತೋರ್ದೆನೆಂದು
ಉರುಳಿದುವು ಗಾಲಿ ಲೀಲೆಯಲಿ ತೇಲಿ ಕರೆದತ್ತ ದಾರಿ ಅಂದು

ತೇಲುತ್ತಿ ಮೇಘ ತಮ್ಮಾಟದೋಘ ಎಳೆರನಿಯ ಹೊನ್ನು ಕರದಿ
ಹೊನ್ನುಡುಗ ಧರಿಸಿ ನವವೇಷ ಮೆರೆಸಿ ತೋರಿಹವು ನೀಲ ನಭದಿ
ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇನಸೇನೆ ಮಾಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಹುತಿಹುದೋ ?
ಗಜ ತುರಗ ರಥವು ಸಾಗರಲು ಜಗವು ಕೆಂಧೂ ಕೆಲಡಗುತಿಹುದೋ ?

ಒಂದೊಂದು ಗಿರಿಯು ಮತ್ತೊಂದು ತೊರೆಯು ಎಂಬಂತೆ ತುಂಬುತ್ತಿರಲು
ಅರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲು ಕಾಣವೋ ಎಲ್ಲು ಬರಿವೈರಮ ತೋರುತಿರಲು
ಕಾಯಂಗಳೆಯೊಡೆದು ಈ ಚಣದಿ ಪುಟೆದು ಹಿಂಜಿರ್ವ ಅರಳೆ ಹರಹಿ
ಸಗದಾಗೆ ಉಸೆಯು ಅವಳರುಣ ಸೆಳೆಯುತಿಹನೇನೊ ನೆರಗ ಕೊಡಹಿ

ಹಿಂದಾಯ್ತು ಕಾಳಿ ಬಹುರೂಪ ತಾಳಿ ಎವೆಯಲ್ಲ ಮೊರೆಯುತಿಹುದು
ಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಜಲದ್ಲಿ ಇಳಿಮ ಚೆಲ್ಲಾಟಕೆಳಸುತ್ತಿಹುದು
ಹೊರಟಿರಲು ಗಾಡಿ ನಲಿಸಿದುವು ಪಾಡಿ ಹೋರಿಗಳ ಕೊರಳ ಗಂಟೆ
ಮುಂದುರುಳೆ ಗಾಲಿ ಮನ ಮತ್ತೆ ತೇಲಿ ಹೊಳೆ ದಂಡೆ ಬಯಸದುಂಟೆ!

ಬಸದೇವಿ ಯಾತ್ರೆ ಸಾಗಿಹುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯಾಗೆ ಪಚ್ಚ ತೇರು
ಸಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆವ ಜಯಘೋಷ ನುಡಿಗ ವಯಣಿಗರೆ ಎಳೆಯುವವರು
ಬಳಲಿದರ ಜನಕೆ ಹಸಿದಿದರ ಮನಕೆ ಬೇಡಿದುದ ನೀಡಲೆಂದು
ಕಿನ್ನರಿಯ ಶೊಮ್ಮ ಹರಿದಿಹನು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ ನಡೆಸಲೆಂದು

ತಂಗಾಳಿ ತೊಡಿ ಸವಿಹಾಡ ಹಾಡಿ ವಯಣಿಗರ ಕುಣಸಲೆಂದು
ತರುತಂತಿ ಮೀಂಟಿ ಹಾಡಿರ್ವಧಾಟಿ ಸಂಜೆಯಸು ತೋರಿತಂದು
ಹೊಂದೇರನೇರಿ ಸಾಗಿದನು ತೂರಿ ನೇಸರನು ರನ್ನ ಮಾಲ
ಶುಕ ಪಿಕಗಲುವು ತಂಗಾಳಿ ನಲಿವು ತುಂಬಿಹುದು ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ

ಹೆಜ್ಜೆಯನು ಕುಣಿಸಿ ಗೆಜ್ಜೆಯನು ನುಡಿಸಿ ಬರುತಿಹಳೊ ನಿಶಿಯರಾಣಿ
ಕಾಯ್ದಿದರ ಖಗಕೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೃಗಕೆ ತಲುಪಿಸಲು ತೂಯವಾಣಿ
ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಮಾಲೆ ಹೊಂಬಾಸಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯಂತೆ
ನೇಸರನ ನಿಂದು ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಆಗಸವನಿ ಜಿ ಒಂತೆ !

ಮೂಡಲದ ಗಿರಿಯ ಪಚ್ಚನೆಯ ಗುಡಿಯ ಹೊಂಗಳನ ಮಿಂಚುವಂತೆ
ನಾರಿದನು ಚಂದ್ರ ಇರುಳರಸಿಯಿಂದ್ರ ಪ್ರಯಸಿಯನರಸುವಂತೆ
ಚಂದಿರನ ಕಂಡು ಟೀಂಹಕ್ಕಿ ಡಂಡು ಕುಣಿದಿತ್ತು ಹರುಷ ದುಂಬಿ
ತಿಳಿಬಾನನೇರಿ ಚಂದಿರನ ನೇರಿ ಜ್ಯೋತ್ಸನೆಯ ನೊಗವ ತುಂಬಿ

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವ ಶಯ್ಯೆಯಲಿ ನಲಿವ ಚಂದಿರನ ಅಂದ ಕಂಡು
ಕುಡಿ ಮಿಂಚ ತುಳುಕಿ ತಾರೆಯರು ಬಳುಕಿ ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಸಾರಲಿಂದು
ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬೀಸಿ ನಹಮಾನ್ ಒಯಸಿ ಕರೆಯುವುದ ಕಂಡ ಜಲಧಿ
ಒಂದಿಹಳು ನೋಡ ತಳು ಬೀಯ ನೋಡ ರೂವದಲಿ ಬಳಿಗೆ ಕೆಳದಿ

ಹಗಲಿಲ್ಲ ಮಧಿಸಿ ಚಣಚಣ ಸ ತಿಸಿ ತಂದಿಹನು ಸಗ್ಗಸುಧೆಯ
ಬೆಳ್ಳೊರೆಯ ನೂಸಿ ಬಯಲಿಲ್ಲ ಈಸಿ ನಾರಿಹನು ಬಾನಿನೆಡೆಯ
ಕೈಜಾರಿ ಬಿತ್ತು ಇಳಿಗೆಲ್ಲ ಸುತ್ತು ಚಂದಿರನ ಕೈಯ್ಯು ತುತ್ತು
ಆಸರಿನ ಭರದಿ ನೊರೆ ಹಾಲ ತರದಿ ತಿಂಜೊನ್ನ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು

ಕಂದಿಹನು ಚಂದ್ರ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಇಂದ್ರ ಕಳೆದಿರಲು ತನ್ನ ಸೊತ್ತು
ಮನದನ್ನಗೆಂದು ತಂದಿರಲು ಅಂದು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸುಧೆಯ ಹೊತ್ತು
ಟೀಂವಕ್ಕಿ ಹೀರಿ ನಾರಿದವು ಹಾರಿ ಚಂದಿರಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ
ನೀತಂದುದನ್ನ ಬಿಡಲಾರೆವಿನ್ನ ಒಂಜ್ವನಿಯು ಉಳಿಯದಂತೆ

ಇರುಳೆಲ್ಲ ಅಳಲಿ ಚಂದಿರನು ಬಳಲಿ ಹೊರಟಿಹನು ತಾಯಿಯೆಡೆಗೆ
ಶನ್ನೆಲ್ಲ ನೂತ್ತು ಹೋಯ್ತೆಂದು ಅತ್ತು ಕಂಬನಿಯ ಮಿಡಿದು ಕೂನೆಗೆ
ಕಂಬನಿಯ ಮುತ್ತು ಉದುರಿರಲು ಸುತ್ತು ಹಚ್ಚನೆಯ ಹಸಲಿಯಲ್ಲಿ
ಹನಿಯಾಗಿ ನಿಂದು ಅಶ್ಚ್ಯುತದ ಬಿಂದು ತೂಳತೊಳಗೆ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ

ಒಂದಿರಲು ಜಾಣಿ ಮುಂಬೆಳಗೆ ರಾಣಿ ಮುತ್ತುರಸುವಾನೆಯಿಂದ
ಹರ್ಷದಲಿ ಮಿಂದ ವದನಾರವಿಂದ ಕೆಂವದರಿ ಎನಿತು ಚಿಂದ
ಆಯ್ತೇನೊ ಲಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಣಗೆಜ್ಜೆ ನುಡಿಸುತ್ತ ನಾಗುತಿಹಳು
ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಮುತ್ತು ಹಸಿರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಅವಳರುಣ ನಾರುತಿರಲು

ನೇಸರನು ನಾರಿ ಹೊಂಗಿರಣತೂರಿ ನಗುತಿರಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ
ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇನನು ಮಿಂಚುತ್ತಲಿಹನು ನೇಸರನ ಎದುರಿನಿಂದ
ಮರಿಸೂರ್ಯನೇನೊ ಹೊಳೆವಗ್ನಿಯೇನೊ ತಿಳಿಯದಲಿ ಮೂಢನಾಗಿ
ನಾಗಿರಲು ವನಕೆ ಸೊಬಗುಣಿಸ ಬನಕೆ ಇಟ್ಟೆವ್ವ ಕಳನ ಬೆಳಗಿ

ಸೌಂಧರ್ಯಕೊಂದು ಹೊಂಗಳನವೆಂದು ಕಣ್ಣುರಳಿಸೀಕ್ಷಿಸಿದ್
ಬಳ್ಳಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂಗಳಸ ಲೀಲೆ ಕಾತರಿನ ಮನಕೆ ತೋರ್ವೆ
ಚೆನ್ನನಾ ಗುಡಿಯು ಹೊನ್ನಿನಾ ಗುಡಿಯು ಹಸಿರಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೋರೆ
ಕುಣಿದಿತ್ತು ಮನವು ಹರುಷವಲಿ ತನುವು ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಮೇರೆ ಮೀರ

ಸಾಲಾಗಿನಿಂದ ಅಂಗಡಿಯ ಅಂದ ಹೃದಯವನು ನೆಳಯುತಿರಲು
ನಿಂತಿದ್ವ ತೇರು ರಂಗುಟ್ಟ ಮೇರು ತೆರ ತೆರದಿ ಮೆರೆಯುತಿರಲು
ಮಹಾದ್ವಾರದೆದುರು ನಾಥುಗಳ ಸದರು ನಾಲೆರಡು ತುಂಬಿನಿದು
ಕೂಡಿದ್ವ ಜನಕೆ ಪಾಮರರ ಮನಕೆ ಮನಿತ್ರ್ಯ ಬೀರಲೆಂದು

ಆಶ್ಲೋರ್ವ ನಾಥು ಇಲ್ಲೋರ್ವ ಸಾಧು ಹೊಳೆವಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ
ನಡೆಸಿಹರು ಹೋಮ ಸುಡಲೆಂದು ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಗಳ ಕಾಷ್ಠ ಚಿಲ್ಲಿ
ಮಹಾದ್ವಾರದಾಟ ಬಿಕ್ಷುಗಣ ಕೋಟಿ ಕಾಯ್ದಿಹುಮ ಬಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ
ಸಿಕ್ಕಷ್ಟೆನಾಕು ಇಲ್ಲದ್ದು ಬೇಕು ಎನ್ನರೋ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ

ಎತ್ತಿತ್ತ ನೋದೆ ಸಿರಿ ಜನರ ಬೀಡೆ ತೋರಿತ್ತು ಎನ್ನ ಕಣ್ಣೆ
ಆ ನೋಟವೆಲ್ಲಿ ಈ ನೋಟವೆಲ್ಲಿ ಅಂತರವು ಭೂಮಿ ಬಾನ್ಹೆ
ಆ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಈ ವಿಕಟಹಾಸ ನೆರೆಸಾರುತಿಹುದ ಕೇಳು
ಜಿನ್ನಣ್ಣನಡಿಯ ಕಡವರದ ಹುಡಿಯ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗೋಳು

ಮಂಗಳವು ಮೊಳಗಿ ತನು ಮನವು ಬೆಳಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ ಗುಡಿಯ ಒಳಗೆ
ಮನವೆಲ್ಲ ಹಾರಿ ಜಿನ್ನನಲಿ ಸೇರಿ ನಲಿದಿತ್ತು ಅರಿಯದೆನೆಗೆ
ಮೂಳಗಿದ್ದ ಭೇರಿ ಹೇಳಿತ್ತು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಹುದು ಸಗ್ಗವೆಂದು
ಒಡಿತ್ತು ಹೆದರಿ ತಮವೆಲ್ಲ ಜವರಿ ತನಗಿಲ್ಲ ಉಳಿವು ಎಂದು

ಕಲ್ಲಾದರೇನು ಮಗ್ಗಾದರೇನು ಮನವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕಣ ಕಣವು ಕೂಡ ಕುಣಿಯುವುದು ಗೂಢ ಅಂತರಿಕ ರಕ್ತಿಯಿಂದ
ಮೂಕಾದರೇನು ಮಾತಿಲ್ಲವೇನು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಮನಸಿನಿಂದ
ಆ ಗಂಧಿನಾಶ್ನಿ ವೇಳೆದುದ ಕೆವಿಗ ಆ ದೇವ ಘಾಷಯಿಂದ

ಮಂದಿರದ ಹೊರಗೆ ಬರುವನಿತರೊಳಗೆ ಎದುರಿತ್ತು ದೇವ ಸೃಷ್ಟಿ
ಎರ್ದೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ಚಿಮ್ಮುತಿದೆ ಉಕ್ಕಿ ದೇವನಾ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ
ಭಕ್ತಿಯೇ ಜೀವ ಭಕ್ತಿಯೇ ಭಾವ ಮುಕ್ತಿಯನು ಬಯಸುವಂದ
ತರಗೆಲೆಯು ಕೂಡ ತಂಗಾಲಿ ಗೂಡ ಭಜಿಸುವುದೊ ಎನ್ನುವಂದ

ಅಲ್ಲೊಂದು ತೊರೆಯು ಹಾಡುತ್ತಿ ಹರಿಯುತ್ತಿಹುದಯ್ಯ ದೇವನಾಪು
ತೆರೆ ತೆರೆಯು ಕುಣಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಣಮ ಸೇರುತಿದೆ ಮುಕ್ತಿ ಧಾಮ
ಮೆಲ್ಲಾಳಿ ತಾನು ಮೆಲ್ಲಲಿಯಲೇನು ಮುಟ್ಟಿಸಿತೊ ಎನ್ನ ಎದೆಗೆ
'ಪ್ರತಿ ಜೀವದಲ್ಲು ಭಕ್ತಿಯು ಸೊಲ್ಲು' ಮಣಿದಿದೆ ದೇವನಡಿಗೆ

ಜಗಕ್ಕುಣಿಸಲೆಂದೊ ಒರಿ ಮುನಿಸುಗೊಂಡೊ ಒಂದಿರಲು ಗಂಗೆ ಇಳೆಗೆ,
 ಇಲ್ಲಿದ- ಶಿವನ ಕೈಲಾಸ ಬವನ ಅರಿಯದಲೆ ಸಾಲಿ ಒಳಗೆ
 ಶಿವರನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚುರಿಯೊಳಂದು ಓಡಿರಲು ಮುಂದೆ ಗಿರಿಗೆ
 ಜಾರಿದಳು ಚೋಡಿ ಮುಂಗಾಣದೋಡಿ ಜಲವಾತವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ

‘ ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ಬಂದು ಕಾಣಾಡಿ ’ಯೆಂದು ಬೀಡಿರಲು ಆತ್ಮಳಾಗಿ
 ನೀನೆಂಥ ಹುಚ್ಚಿ ಬಾರಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಂದಿಹೆನು ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ
 ಎಂದೆನುತ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲ ಅವಳ ಮೆಲ್ಲನೆ ಒರಗಿಸಿಹನು
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ತಾನು ಅವಿತಿರುವುದನ್ನು ಒಲುಮೆಯಲಿ ತೋರಿಸಿಹನು

ಹೂವಾಗಿ ಮುಗುಳು ತುಂತುರಲಿ ಅರಳುತಿರುವಂಥ ಮಾಟ ನೋಡು
 ಸೊಬಗನ್ನೆ ಚೆಲ್ಲುವರಿವಂಥ ಬಿಲ್ಲು ಮಳೆಬಿಲ್ಲಿನಾಟ ನೋಡು
 ಮನಹೊಕ್ಕು ಸಪ್ತ ರಂಗವದು ಸುಪ್ತ ಎದಯಾಸೆ ಕೆರಳಿಸಿಹುದು
 ವರಶಿವನ ಮೇಲು ರತಿ ವತಿಯ ಬಿಲ್ಲು ನೀರಂಬು ಚಿಮ್ಮುತಿಹುದು

ಶಿವನೆರಡು ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಅವಳ ಕಾಣಲ್ವೆ ಎನಿತು ಹರುಷ
 ಸೊಬಗಿನಲಿ ಹಾಡಿ ಶಿವನೊಡನೆ ಆಡಿ ಕುಣಿದಿಹಳು ವರುಷ ವರುಷ
 ಶಿವಶರಣರವರು ಅವಿತಿಹರೊ ಕೆಲರು ಕೆಲದಿರುವ ಗವಿಯೊಳೆಂದು
 ಗವಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಶಿವ ರಕ್ತಿಯುಕ್ಕುತಿರುವಂದ ಅರಿಯಲೆಂದು

ಗವಿಗೆಂದು ಸಾಗೆ ಮಿಂಚಿತ್ತು ಬುಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮುತಿಹ ಜಿಲುಮೆಯಗ್ನಿ
 ಚೆನ್ನಣ್ಣ ಸ್ನಾನ ಗೈದಿರುವ ತಾಣ ಅಳಿಮನವ ತೊಳೆವ ಅಗ್ನಿ
 ಇದು ನೋಡು ಅಕ್ಕ ನಾಗಾಂಬೆಯಕ್ಕ ಅರಮನೆಯನಾರಿಸಿಹಳು
 ಬಸವಣ್ಣನಕ್ಕ ಜಗಕೆಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಚೆನ್ನನನು ನೀಡಿದವಳು

ನಗುನಗುತೆ ರಕ್ತ ಸುರಿದಿದ್ ಭಕ್ತ ಮಾಚಯ್ಯರಾದಿ ಇಲ್ಲಿ
ಜಗಕೆಂದೆ ಬಂದು ಜಗಕಾಗಿ ಇಂದು ಅಡಗಿಹರು ಕಾಣದಿಲ್ಲಿ
ಅದುಗೋವ ಗವಿಯು ನಸು ಇಣುಕ ರವಿಯು ಚಣವೊಂದು ಕೂಡ ಒಳಗೆ
ಕಳ್ಳಲೆಯೆ ತುಂಬಿ ಭೀಕರತೆ ಬಿಂಬಿಸಿಹುದಯ್ಯ ಗೋವಗವಿಗೆ

ಗೋವೊಂದ ಕಲ್ಲು ನಿಂತಿತ್ತು ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತ ಎದೆಯೊಲಿಂದ
ಹಾಲಿತ್ತು ಒಂದು ನೀರಿಳಿವುದಿಂದು ಕಲಿಕಾಲಕಿದೆಯ ಅಂದ
ನಾಳ್ವವಿದು ನೆನೆದು ಕಲಿಕಾಲ ಹಳಿದು ಸಾಗಿದೆನು ಗುಡಿಗೆ ತಿರುಗಿ
ಗತನೂಬಗ ಇಂದು ಕಾಣ್ತಾನೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದೆ ಮನದಿ ಮರುಗಿ

ಹಸಿದಿದ್ ರವಿಯ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಕಿಡಿಯ ಪ್ರಖರತೆಗೆ ದೇಹ ನಡುಗೆ
ಮನವೆಲ್ಲ ಬಂದು ನೀರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸಾಗಿದೆನು ತಿರುಗಿ ತೊರೆಗೆ
ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೆ ದಣಿವೆಲ್ಲ ತೊಲಗೆ ಮಾಮರದ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ
ಸೊಬಗನ್ನೆ ಉಂಡು ಹಸಿವೇಕ ಎಂದು ಮಲಗಿದೆನು ಹಸಿರಿನಲ್ಲಿ

ವನದಿಂದ ಹೊರಳಿ ಬರುವಾಗ ಮರಲಿ ಮಂಗಳವು ತುಂಬಿ ಎದೆಯ
ಹಾರಿದವು ಹಕ್ಕಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿ ನೊಕ್ಕಿ ಸಾರಲಿಕ ಗಿರಿಯ ತದಿಯ
ಅದೋ ಮೇಘಮಾಲೆ ತೊಡಿಸಿಹುದು ಮಾಲೆ ತನ್ನಿನಿಯ ಶೈಲತುದಿಗೆ
ಇನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪತಿ ವತ್ತಿಯಾಗಿ ನಲಿಯುವುದ ಕಂಡೆ ಮರಗೆ

ಆ ಮಧುರಭಾವ ಇಳೆಗೀಯೆ ಜೀವ ತರಗೆಲೆಯು ಕೂಡ ಕುಣಿಯೆ
ಚಿಗುರಿಲೆಯು ನಕ್ಕು ಯೌವನದ ನೊಕ್ಕು ಬೀರುತ್ತ ತೆಗಳನುಡಿಯೆ
' ನನಗೊಂದು ಕಾಲ-ನಿನಗೊಂದು ಕಾಲ ಕಾದಿಹುದು ಕಾಲ ಜಾಲ '
ತರಗೆಲೆಯು ನುಡಿದು ಸಿಟ್ಟಿಂದ ಸುಡಿದು ' ಯೌವನವು ಕಳೆದ ಕಾಲ '

ನಿಶೆ ರಾಣಿ ಜಾಣೆ ನುಡಿಸಿರಲು ವೀಣೆ ರವವೆಲ್ಲ ತುಂಬೆ ವಸವ
 ಆ ರಾಗ ಕರಗಿ ಹೊಸರಾಗ ತಿರುಗಿ ಹೊಗರೇರಿಸಿತ್ತು ನಭವ
 ಪೂರ್ಣಮೆಯ ಚಂದ್ರ ನಸುನಕ್ಕುನಿಂದ್ರ ನಿಶಿಯರಸಿ ಸೃತ್ಯ ಕಂಪು
 ಜಿಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲು ದೇವನಾ ನೊಲ್ಲು ತಂದಿಹನು ಸಾರಲೆಂದು

ಮನದನ್ನ ತಾನು ಪ್ರಿಯೆಯಾಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸದಿರಲು ಮೋಡ
 ಬೆಳ್ಳೆರಗಿನಾಟೆ ಜಂದಿರಗೆ ಮಾಟೆ ಪೂಡಿಹುದು ಕಟ್ಟಿ ಗೂಡ
 ಪ್ರಿಯಕರನ ಕಾಯ್ದು ನಿಡಿದಾಗಿ ಸುಯ್ಯ ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬಿ ನಿಂಡು
 ನಸು ಹೊಳೆವ ತಾರೆ, ಕಂಬನಿಯ ಸೂರೆಯಾದಂತೆ ತೋರು ವಂದು

ಇರುಳೆಲ್ಲ ಅಳಲಿ ನೃಣಯಿನಿಯು ಬಳಲಿ ತನ್ನಿನಿಯನಾಸೆ ತೊರೆಯೆ
 ಕಂಬನಿಯ ಮುತ್ತ ಭುವಿಮಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಇಳಿಗಿಳವ ತಾರೆ ಮೆರೆಯೆ
 ಇರುಳೆಲ್ಲ ಹರಿಯೆ ಮನಮನನ ನೆನೆಯೆ ಹೊರಟೆಹುದು ಸುರ ಜನವು
 ಸಂತಸದ ಕೂಗು ಬಾನಿನಲಿ ತೂಗುತಿರಲಾಗ ಮರಳಿ ಮನವು

ನೆನೆದಿತ್ತು ಗುಡಿಯ ತಿಳಿದೊರೆಯ ತಡಿಯ ಇನ್ನೆಂದು ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು
 ಕಾಲ್ದಾರಿವಿಡಿದು ಘಟ್ಟವನು ಇಳಿದು ಸಾಗಿದೆವು ಊರಿಗಂದು
 ರಕ್ಕಸನ ಘಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಲಿ ವಟ್ಟ ಆ ಅಸಮ ಕಷ್ಟವನು ?
 ರಕ್ಕಸನೆ ನಿಂತು ಗಿಡ ಮರದಿ ಅನಿತು ಮಾಡುವನೊ ಮಾಟವನ್ನೂ

ಭೈರ್ಯದಲಿ ಅಂದು ರಕ್ಕಸನಕೊಂದು ಚಿನ್ನಣ್ಣ ಹೋರನಂತೆ
 ರಕ್ಕಸನ ಮೂರ್ತಿ ಗೌಸಿದ್ಧ ಕೀರ್ತಿ ಸಂತರನೆ ಅಳಯಿತಂತೆ
 ಒಂದೊಂದು ಕಾಯ ರಕ್ಕಸನ ಕಾಯಕೆಸೆಯಲೈ ಪುಣ್ಯವೆಂದು
 ನುಡಿದಿಹರು ಜನರು ಬರಿ ಹುಚ್ಚಿನವರು ಲಿಲೆ ಪುಣ್ಯವೀವುದೆಂದು ?

ತಾಯ್ನ ರುಳ ಮಾತು ಮೀರದಲೆ ಸೋತು ಮಸೆಯಲ್ವೆ ಕಾಯನೊಂದು
ಸಿಡಿದಿದ ಕಾಯೆ ರಕ್ತನನ ಮಾಯೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತಂದು
ಝಂಕಾರ ನಾದ ನಡುಗಿಸಲು ಪಾದ ಅಂಜಿದನು ರಕ್ತಸಂಗೆ
ತಾಯನ್ನೆ ಅಪ್ಪಿ ಮರು ನುಡಿಯದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಗೆ

ಬಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ತಂಬೂರಿಯಾತ ದಾಸಯ್ಯ ಅತ್ತ ಬಿಕ್ಕಿ
ಮನಗಾಯ ಚೂರ ಸಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಂತಿ ಹರಿದಿರಲು ನಕ್ಕೆ-ಉಕ್ಕಿ !

ಇಳುಕಲಿನ ಇಳಿತ ಮನಕ್ಕೆ ಸತತ ಆಘಾತ ನೀಡುತಿರಲು
ಭರವರಿ ಎಳೆತ ಕಾಲ್ನೋವ ನೆಳೆತ ತಗ್ಗುವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿರಲು
ಇಳುಕಲವು ಭರದಿ ಕರದೊಯ್ದು ತೆರದಿ ಅವನತಿಯು ಒಯ್ಯುವೆಮ್ಮ
ಅದೆತಡೆಗಳಿರಿಸಿ ಮನವೆಲ್ಲ ದಣಿಸಿ ಉನ್ನತಿಯು ಸಾರ್ಪುವೆಮ್ಮ

ಕಿರುದೊರೆಯ ಕೆಲದಿ ಹೊ ಬಿರಿದ ಬಸದಿ ನಿಂತಿಹುದು ಶಿವನ ಪುರವು
' ಕೈಲಾಸವಿದುವೆ ಎಂದೊಪ್ಪುತಿರುವೆ ' ಸೊಬಗಿನಲಿ ತೇಲಿ ಮನವು
ನಗುನಗುತ ನಿಂತ ತನಿವಣ್ಣನಾಂತ ತನಿನಿಂಬೆ ಹಲಸು ಮೆರೆಯೆ
ಚಿಲು ಬಾಳೆ ತೋಟ ಬಲು ಸರಸ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತ ಬೀಸಿ ಕರೆಯೆ

ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯ ಮೀರಿದ ಇನಿಯ ಇಂಚರವು ಕೇಳುತಿತ್ತು
ಕೈಲಾಸಕಿಂದು ಪಾರ್ವತಿಯೆ ಬಂದು ಹಾಡುವಳೊ ಎನಿಸುತಿತ್ತು
ಕಣ್ಣಿನವು ಅರಳಿ ಅಚ್ಚರದಿ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿರಲು ವನ್ಯಬಾಲೆ
ನೀಳ್ಗಬ್ಬ ಹೊತ್ತು ರಸಿಕಂಗೆ ತುತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ಚಿಲುವ ಬಾಲೆ

ಸಿರಿಗಣ್ಣು ರಚಿಯೊ ಹಾಲ್ಗನ್ನೆ ರತಿಯೊ ಮೇಣ್ ಸಿರಿಯೆ ಒಂವಳೆ ನೋ
 ಸೀ ಕಬ್ಬಿನೂಟೆ ಹುಸಿ ನಗೆಯ ಮಾಟ ಕೂಡಿಸಿಯೆ ತಂದಳೇನೊ !
 ಸರಸತಿಯ ತೆರದಿ ಹಾಡಿರಲು ಕೆಲದಿ ಸುಳಿದಿಹುದು ನನಿಲ ಗುಂಪು
 ಗರಿಗೆದರಿ ಕೂಣಿಯೆ ಮುಂಬಾಗಿ ಮಣಿಯೆ ಮನಕೆಂಧ ಮಧುರ ನೊಂಪು

ಮುಂಗುರುಳ ನೋಡು ನೀಲಾಳಿದಂಡು ಬಂಡುಣಲು ಬಂದ ತೆರದಿ
 ಮುಖಕಮಲ ಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಒಂದು ಇಲ್ಲಿಹುದು ಎಂದು ಭರದಿ
 ಬಾಗಿದ್ ವುರ್ಬು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ತೋರ್ದು ಚಿಕ್ಕಿತ್ತು ಎದೆಗೆ ಕಣೆಯ
 ಎದೆಯಾಳ ಒಗೆದು ಕಣಕಣದಿ ಮಿಡಿದು ನೆರೆಗೈಯ ಎನ್ನ ಎದೆಯ

ಬಳಿ ಭಯದಿ ನಾರಿ ಹೆಸರೇನೆ ನಾರಿ ಎಂದೆನ್ನ ಲಜ್ಜಿತರೂರಿ
 ಮುಗುಳೊಂದು ಅರಳಿ, ತಲೆಗಾಗೆ ತರಳಿ ಹಾಲ್ಗನ್ನೆ ಕೆಂಪು ಏರಿ
 ಬಿಕ್ಷೆಯನು ನೀಡೆ, ಎಸುಕಂತೆ ನೀಡೆ ಕರವೆರಡು ಬೀಡಿ ಕಬ್ಬು
 ತನ್ನೆದೆಯ ಪ್ರೀತಿ ನೀಡಿದ್ ರೀತಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಎದೆಗೆ ಹಬ್ಬ

ಕಬ್ಬವಳ ಹೃದಯ ರಸವನು ಎದೆಯ ತೂರುತ್ತ ಬಂದ ಪ್ರೀತಿ
 ನಾ ನವಿದು ನೋಡಿ ಮರುಸವಿಯ ನೀಡಿ ಬೆಳಗಲ್ಪು ಪ್ರಾಮ ಜ್ಯೋತಿ
 ಅರೆಚಿದಿ ಮಿಂಚಿ, ಹೃದಯವನು ವಂಚಿಸಿಹಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲೆ
 ಮುಗ್ಧತೆಯೊ ಏನೊ ಚಾತುರ್ಯವೇನೊ ತೋರಿಹಳು ತನ್ನಲೀಲ

ಸರಿದೋಡೆ ರಮಣಿ ನೆಗೆವಂತೆ ಹರಿಣಿ ಕಣ್ಣಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ
 ಆಮೃತನು ತೊರೆದು ಬಿಂಬಿತ್ತಿ ಅಲಿದು ನಾ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಸಂತೆ
 ಗೃದಿಹಳೊ ಮಾಟ ಏನೆಲ್ಲ ಕೂಟ ಕುರಿಸಿ ಗೂಡಿಸಿಲ್ಲ
 ರಸಬಾಳಿ ನೀಡೆ ಜತೆಗಣ್ಣು ಕೂಡೆ ಹುಸಿಗೋವದರಳು ಚಿಲ್ಲಿ

ಏ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂಬ ಕೆಂಪು ಮಿಡಿದಿತ್ತು ಎದೆಯ ಆಳ
ಎನಗರಿಯದಂತೆ ಬಳಿಸಾರೆ ಕಾಂತ ಸುಡಿದಿತ್ತು ಹೃದಯ ತಾಳ
ಬಸಸಿರಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಕಂದೆದೆಯ ಒಲುಮೆ ಉಕ್ಕಿರಲು ಸೊಬಗನುಂಡೆ
ಹಾಡುತ್ತ ನಾನು, ಎನ್ನರಸಿ ತಾನು ಹೊ ಕೊಯ್ಯತೆಹುದ ಕಂಡೆ

ಮಾಸುರವದೊಂದು ' ಬು ಇಲ್ಲಿ ' ಎಂದು ಕರೆದಿತ್ತು ತಳಿರ ಬೀಸಿ
' ಎಲೆಸಿಕ ಇಂದು ನಿಸಗಾಗಿಯಂದು ಕಾಯ್ದಿಹೆನು ಹಸಿರ ಹಾಸಿ '
ಪ್ರಾತೀರ್ಧ ಮಾನ ತಂಣಿಕಲತಾನ ಮರೆಸಿರಲು ಎದೆಯ ನೋವ
ಭಂಗಾಲಿ ಹಾಡಿ ಹೊತ್ತೊಡನೆ ಆಡಿ ನಿಡುರಲು ಬನಕೆ ಜೀವ

ತಿ - ಗೂಳನ ದವದಿ ತುಂಬಿದವು ಹೆಳದಿ ನನ ಗಿಂಪು ಚಿಮ್ಮುನರಲು
ಅರ್ಪಣ ಸನೆಯು ತುಂಬಿದ ತೆನೆಯ ನಸುಗಗುತ ತೂಗುತಿರಲು
ಕಮ್ಮಲರು ಕುಣಗು ಲವಲೆಡೆಗೆ ಮಣಿದು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎಂಬ ಭಾವ
ತೋರಿರಲು ಸರಿದು ತಿರುಪ್ಪೂರು ಹರಿದು ಮುಡಿಸಿದನು ಮುಡಿಗೆ ಹೊನ

ತಿ - ಗೊಳನ ದಡದಿ ಕೂಗಲು ಬಸದಿ ಒಡೆದೆಯಂತೆ ತೋರಿ
ಆ ಶಾಂತ ಕೊಳದಿ ನೈರು-ಲ್ಯ ಜಲದಿ ಪದಲಾಸ್ಯವಾಡೆ ತೂರಿ
ಸುಳಿಸುಳವ ಅಲೆಯ ಕವಿಬಾವ ಒಲೆಯ ನೇಯ್ದಿರಲು ಕಾವ್ಯಕುಂಚ
ಅಲೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದು ಸರಸಿಜವು ಮಣಿದು ತಾಕಿರಲು ಎದೆಯ ಅಂಚ

ಎನ್ನೆದೆಯ ಸುರಸ ಜಲದಲಿ ಸರಸ ಅಲೆಯನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿಹಳು
ಅಲೆಸುಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಎನ್ನೆದೆಯು ದಿಕ್ಕು ತೋರವೊಲು ಬಳಲಿಸಿಹಳು-
ಅತ್ತಮ್ಮೆ ಬಾಗಿ ಇತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಾಗಿ ಎನ್ನೊಂದು ಅರಿಯದಂತೆ
ಮೆಲುಗಾಳ್ಗೆ ಸಿಲುಕಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬಿಡುಕಿ ನಳಗಲಿತ ಕನುಲದಂತೆ

ಎನ್ನೆದೆಯ ವೀಣೆ ಮಿಡಿದಿಹಳು ಜಾಣೆ ಹೊಮ್ಮಿರಲು ರಾಗ ರಂಗ
ಅಲೆಯಲೆಗೆ ಬಡಿದು ಕಣಕಣವು ಕುಣಿದು ನುಡಿದಂತೆ ಜಲತರಂಗ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮುನಿನೇಕೆ ಎಂದು ದೈನ್ಯದಲಿ ತಸಿಸುತಿರಲು
ಎದೆಗೆದೆಯ ನೀಡಿ ಮುನಿಸೆನ್ನ ಬೇಡಿ ಎಂದವಳು ಬೇಡುತಿರಲು

ಆ ಒಂದೆ ಮಾತು ಅಮೃತವನಾಂತು ಸುರಿದಿತ್ತು ಎನ್ನ ಎದೆಗೆ
ಆ ಒಂದೆ ನಿಮಿಷ ಸವಿದೆನೋ ಹರುಷ ನೀಡಿರಲು ತುಟಿಯ ತುಟಿಗೆ
ಎದೆಯೊಳ ಬಿರಿದು ದಡಕೊಚ್ಚಿ ಬಂದು ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ರಸವು ಉಕ್ಕಿ
ಪಾಡಿರಲು ಹಕ್ಕಿ ಎನ್ನೆದೆಯೊಳುಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿತೆ ಮುದದಿನೊಕ್ಕಿ

ನೈಮಿಗಲ ಮಿಲನ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಚಲನಮಿತ್ತಿರಲು ಕಂಜೆಯರುಣ
ಹೊಂಬೆಳಗ ನೀಡಿ ತೆರೆಯೊಡನೆ ಆಡಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಲಿರಲು ಕಿರಣ
ತಂಗಾಳಿ ಹಾಡಿ ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಬಾಗಿ ಕರೆದಿಹವು ಪುಷ್ಪವರ್ಷ
ಮಂಗಲವ ಹಾಡಿ ಹೆರಕೆಯನು ನೀಡಿ ಬೀರಿಹವು ಎದೆಯ ಹರ್ಷ

ಅಂಜೆನ್ನ ಮನಸು ಇರುಳೆಲ್ಲ ಕನಸು ಕಂಡಿತ್ತು ಚಲುವೆಯೊಡನೆ
ಸಗ್ಗವನು ಸಾರಿ ಅಮೃತನ ಹೀರಿ ಒಂದಾಗಿ ಅನುರರೊಡನೆ
ತಣ್ಣನ್ನ ಕದಿರು ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಿದಿರು ಸರಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಇಣುಕೆ
ನಸುನಗುತ ಬಂದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಮನದಾನೆಯನ್ನು ಕೇಣಕೆ

ಎಲೆವನೆಯ ತೊರೆದು ಬಾಗಿಲವ ತೆರೆದು ಹೊರವಂಟ ಬಯಲಿಗಿಳಿದು
ತಿಳಿಚೆನ್ನ ಜೊನ್ನ ತುಂಬಿರಲು ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳೊರೆಯ ಸುತ್ತ ಸುರಿದು
ತರಗೆಲೆಯು ಅಲುಗೆ ಎನ್ನೊಲವೆ ಬಳಿಗೆ ಬರುತಿಹಳೊ ಎಂದು ನೆನೆದೆ
ಲತೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿ ನಂದಿಹಳೊ ಬೆಡಗಿ ಎಂದರಸಿ ಉಸಿರುಗರೆದೆ

ತಾಯ್ನ ರುಳ ಮಾತು ಮೀರದಲೆ ನೋತು ಮನೆಯಲ್ವೆ ಕಾಯನೊಂದು
ಸಿಡಿದಿದ ಕಾಯೆ ರಕ್ತನನ ಮಾಯೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತಂದು
ರೈಂಕಾರ ನಾದ ಓಡುಗಿಸಲು ವಾದ ಒಂಜದೆನು ರಕ್ತಸಂಗೆ
ತಾಯನ್ನೆ ಅಪ್ಪಿ ಮರು ನುಡಿಯದೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಗಿ

ಬಿಕ್ಷು ಕುಳಿತ ತಂಬೂರಿಯಾತ ದಾಸಯ್ಯ ಅತ್ತ ಬಿಕ್ಕಿ
ಮನೆಗಾಯ ಚೂರ ಸಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಂತಿ ಹರಿದಿರಲು ನಕ್ಕೆ-ಉಕ್ಕಿ !

ಇಳುಕಲಿನ ಇಳಿತ ಮನಕೆಲ್ಲ ಸತತ ಆಹ್ಲಾದ ನೀಡುತ್ತಿರಲು
ಭರವಿ ಎಳಿತ ಕಾಲ್ನೋವ ನೆಳಿತ ತನುನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿರಲು
ಇಳುಕಲನು ಭರದಿ ಕರವೊಯ್ವ ತೆರದಿ ಅನನತಿಯು ಒಯ್ಯದೆಮ್ಮ
ಅಡೆತಡೆಗಿಳಿಸಿ ಮನವೆಲ್ಲ ದಣಿಸಿ ಉನ್ನತಿಯು ಸಾರ್ವದೆಮ್ಮ

ಕಿರುದೊರೆಯ ಕೆಲದಿ ಹೂ ಬಿರಿದ ಬಸದಿ ನಿಂತಿಹುದು ಶಿನನ ಪುರವು
' ಕೈಲಾಸವಿದುವೆ ಎಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿರುವೆ ' ನೊಬಗಿನಲಿ ತೇಲಿ ಮನವು
ನಗುನಗುತ ನಿಂತ ತನಿವಣ್ಣನಾಂತ ತನಿನಿಂಬೆ ಹಲಸು ಮೆರೆಯೆ
ಜೆಲು ಬಾಳೆ ತೋಟ ಬಲು ಸರಸ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತ ಬೀಸಿ ಕರೆಯೆ

ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯ ಮೀರಿದ ಇನಿಯ ಇಂಚರವು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು
ಕೈಲಾಸಕಿಂದು ವಾರ್ವತಿಯೆ ಬಂದು ಹಾಡುವಳೊ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು
ಕಣ್ಣಿನವು ಅರಳಿ ಅಚ್ಚರದಿ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿರಲು ನನ್ಯಬಾಲೆ
ನೀಳಗಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತು ರಸಿಕಂಗೆ ತುತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ಜೆಲುವ ಬಾಲೆ

ಸಿರಿಗಣ್ಣು ಶಚಿಯೊ ಹಾಲ್ಗೆನ್ನೆ ರತಿಯೊ ಮೇಣ್ ಸಿರಿಯೆ ಬಂದಳೇನೋ
 ಸೀ ಕಬ್ಬಿನೊಟ ಹುಸಿ ನಗೆಯ ಮಾಟ ಕೂಡಿಸಿಯೆ ತಂದಳೇನೋ !
 ಸರಸತಿಯ ತೆರದಿ ಹಾಡಿರಲು ಕೆಲದಿ ಸುಳಿದಿಹುದು ನವಿಲ ಗುಂಪು
 ಗರಿಗೆದರಿ ಕುಣಿಯೆ ಮುಂಬಾಗಿ ಮಣಿಯೆ ಮನಕೆಂಧ ಮಧುರ ನೊಂಪು

ಮುಂಗುರುಳ ನೋಡು ನೀಲಾಳಿದಂಡು ಬಂಡುಣಲು ಬಂದ ತೆರದಿ
 ಮುಖಕಮಲ ಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗಿಯ ಬಂಡು ಇಲ್ಲಿಹುದು ಎಂದು ಭರದಿ
 ಬಾಗಿದ್ ವುರ್ಬು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ತೋರ್ದು ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ಎದೆಗೆ ಕಣೆಯ
 ಎದೆಯಾಳ ಒಗೆದು ಕಣಕಣದಿ ಮಿಡಿದು ನೆರೆಗೈಯೆ ಎನ್ನ ಎದೆಯ

ಒಳ ಭಯದಿ ಸಾರಿ ಹೆಸರೇನೆ ನಾರಿ ಎಂದೆನ್ನೆ ಲಜ್ಜೆತೂರಿ
 ಮುಗುಳೊಂದು ಅರಳೆ, ತಲೆನಾಗೆ ತರಳೆ ಹಾಲ್ಗೆನ್ನೆ ಕಂಪು ಏರಿ
 ಬಿಕ್ಷೆಯನು ನೀಡೆ, ಎಸುವಂತೆ ನೀಡೆ ಕರವೆರಡು ಬೇಡಿ ಕಬ್ಬು
 ತನ್ನೆದೆಯ ಪ್ರೀತಿ ನೀಡಿರ್ವ ರೀತಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಎದೆಗೆ ಹಬ್ಬು

ಕಬ್ಬವಳ ಹೃದಯ ರಸನವಳ ಎದೆಯ ತೂರುತ್ತ ಬಂದ ಪ್ರೀತಿ
 ನಾ ಸವಿದು ನೋಡಿ ಮರುಸವಿಯ ನೀಡಿ ಬೆಳಗಲ್ವೆ ಪ್ರೇಮ ಜ್ಯೋತಿ
 ಅರಿಚಿದದಿ ಮಿಂಚಿ, ಹೃದಯವನು ವಂಚಿಸಿಹಳಲ್ಲೊ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲೆ
 ಮುಗ್ಧತೆಯೊ ಏನೊ ಚಾತುರ್ಯವೇನೂ ತೋರಿಹಳು ತನ್ನಲೀಲೆ

ಸರಿದೋಡೆ ರಮಣಿ ನೆಗೆವಂತೆ ಹರಿಣಿ ಕಣ್ಣಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ
 ಅಮ್ಮನನು ತೊರೆದು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಅಲಿದು ನಾ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿನಂತೆ
 ಗೈದಿಹಳೊ ಮಾಟ ಏನೆಲ್ಲ ಕೂಟ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಗುಡಿಸಿಲಲ್ಲಿ
 ರಸಬಾಳೆ ನೀಡೆ ಜತೆಗಣ್ಣು ಕೂಡೆ ಹುಸಿಗೋಪದಳು ಚಿಲ್ಲಿ

ಅ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂಬ ಸೊಲ್ಲೆ ಮಿಡಿದಿತ್ತು ಎವೆಯ ಆಳ
ಎನಗರಿಯದಂತೆ ಬಳಿಸಾರೆ ಕಾಂತೆ ನುಡಿದಿತ್ತು ಹೃದಯ ತಾಳ
ಬಸಸಿರಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಕಂದೆದೆಯ ಒಲುಮೆ ಉಕ್ಕಿರಲು ಸೊಬಗನುಂಡೆ
ಹಾಡುತ್ತ ನಾನು, ಎನ್ನರಸಿ ತಾನು ಹೂ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿಹುದ ಕಂಡೆ

ಮಾನುರವದೊಂದು “ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ” ಎಂದು ಕರೆದಿತ್ತು ತಳಿರ ಬೀಸಿ
‘ ಎಲೆರಸಿಕ ಇಂದು ನಿನಗಾಗಿಯೆಂದು ಕಾಯ್ದಿಹೆನು ಹಸಿರ ಹಾಸಿ ’
ಪೂರ್ತಿರ್ದ ಮಾನ ತಂಗಳೆಲತಾನ ಮರೆಸಿರಲು ಎದೆಯ ನೋವ
ಭೃಂಗಾಳಿ ಹಾಡಿ ಹೂವೊಡನೆ ಅಡಿ ನಿಡಿದಿರಲು ಬನಕೆ ಜೀವ

ತಿಳಿಗೊಳನ ದಡದಿ ತುಂಬಿಹವು ಹೃದಿ ನಸುಗೆಂಪು ಚಿಮ್ಮುವರಲು
ಅರಳಿದ ನನೆಯು ತುಂಬಿದ ತೆನೆಯು ನಸುನಗುತ ತೂಗುತಿರಲು
ಕಮ್ಮಲರು ಕುಣಿಗು ಅವಳೆದೆಗೆ ಮಣಿದು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎಂಬ ಭಾವ
ತೋರಿದರು ಸರಿದು ಲರಿಯದೊಲು ಹರಿದು ಮುಡಿಸಿದನು ಮುಡಿಗೆ ಹೂವ

ತಿಳಿಗೊಳನ ದಡದಿ ಕುಳಿರಲು ಬಂದಿ ಬಸದೇವಿಯಂತೆ ತೋರಿ
ಆ ಶಾಂತ ಕೊಳದಿ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಜಲದಿ ವಢಲಾಸ್ಯವಾಡೆ ತೂರಿ
ಸುಳಿಸುಳಿವ ಅಲೆಯ ಕವಿಭಾವ ಬಲೆಯ ನೇಯ್ದಿರಲು ಕಾವ್ಯಕುಂಚ
ಅಲೆಯೊಡನೆ ಕುಣಿದು ಸರಸಿಜವು ಮಣಿದು ತಾಕಿರಲು ಎದೆಯ ಅಂಚ

ಎನ್ನೆದೆಯ ಸುರಸ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸರಸ ಅಲೆಯನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿಹಳು
ಅಲೆಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಎನ್ನೆದೆಯು ರಿಕ್ಕು ತೋರದೊಲು ಬಳಲಿಸಿಹಳು-
ಅತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾಗಿ ಇತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾಗಿ ಏನೆಂದೂ ಅರಿಯದಂತೆ
ಮೆಲುಗಾಳ್ಗೆ ಸಿಲುಕಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬಳುಕಿ ನಳನಳಿಕ ಕಮಲದಂತೆ

ಎನ್ನೆದೆಯ ವೀಣೆ ಮಿಡಿದಿಹಳು ಜಾಣೆ ಹೊಮ್ಮಿರಲು ರಾಗ ರಂಗ
ಅಲೆಯಲೆಗೆ ಬಡಿದು ಕಣಕಣವು ಕುಣಿದು ನುಡಿದಂತೆ ಜಲತರಂಗ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮುನಿಸೇಕೆ ಎಂದು ದೈನ್ಯದಲಿ ತಪಿಸುತಿರಲು
ಎದಗೆವೆಯ ನೀಡಿ ಮುನಿಸೆನ್ನ ಬೇಡಿ ಎಂದವಳು ಬೇಡುತಿರಲು

ಆ ಒಂದೆ ಮಾತು ಅಮೃತವನಾಂತು ಸುರಿದಿತ್ತು ಎನ್ನ ಎದೆಗೆ
ಆ ಒಂದೆ ನಿಮಿಷ ಸವಿದೆನೋ ಹರುಷ ನೀಡಿರಲು ತುಟಿಯ ತುಟಿಗೆ
ಎದೆಯಾಳ ಬಿರಿದು ದಡಕೊಚ್ಚಿ ಬಂದು ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ರಸವು ಉಕ್ಕಿ
ಹಾಡಿರಲು ಹಕ್ಕಿ ಎನ್ನೆದೆಯೊಳುಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿತೆ ಮುದದಿಸೊಕ್ಕಿ

ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮಿಲನ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಚಲನಮಿತ್ತಿರಲು ಕಂಜೆಯರುಣ
ಹೊಂಬೆಳಗ ನೀಡಿ ತೆರೆಯೊಡನೆ ಆಡಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಲಿರಲು ಕಿರಣ
ತಂಗಾಳಿ ಹಾಡಿ ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಜಾಗಿ ಕರೆದಿಹವು ಪುಷ್ಪವರ್ಷ
ಮಂಗಲವ ಹಾಡಿ ಹರಕೆಯನು ನೀಡಿ ಬೀರಿಹವು ಎದೆಯ ಹರ್ಷ

ಅಂದೆನ್ನ ಮನಸು ಇರುಳೆಲ್ಲ ಕನಸು ಕಂಡಿತ್ತು ಚಲುವೆಯೊಡನೆ
ಸಗ್ಗವನು ಸಾರಿ ಅಮೃತನ ಹೀರಿ ಒಂದಾಗಿ ಅಮರರೊಡನೆ
ತಣ್ಣನ್ನ ಕದಿರು ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಿದಿರು ಸರಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಇಣುಕೆ
ನಸುನಗುತ ಬಂದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಮನದಾನೆಯನ್ನು ಕೇಣಕೆ

ಎಲೆವನೆಯ ತೊರೆದು ಬಾಗಿಲವ ತೆರೆದು ಹೊರವಂಜ ಬಯಲಿಗಿಳಿದು
ತಿಳಿಚೆನ್ನ ಜೊನ್ನ ತುಂಬಿರಲು ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳೊರೆಯ ಸುತ್ತ ಸುರಿದು
ತರಗಲೆಯು ಅಲುಗೆ ಎನ್ನೊಲವೆ ಬಳಿಗೆ ಬರುತಿಹಳೊ ಎಂದು ನೆನೆದೆ
ಲತೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿ ನಂದಿಹಳೊ ಬೆಡಗಿ ಎಂದರಸಿ ಉಸಿರುಗರೆದೆ

ಬಾರಿಲ್ಲಿ ಜೆಲುವೆ ಎನ್ನೆದೆಯ ಒಲವೆ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತಿಹೆನು
ಅಘ್ರಾಳಿಯೊಡನೆ ಆಡುತ್ತಾನೆ ಬಂದಿರನು ಬೆಳಗುತಿಹನು
ಮುಸುಕನ್ನು ದೂಡಿ ತಂಬೆಳಗನೀಡಿ ಕುಣಿಸುತ್ತಲಿಹನು ಬನವ
ಬನವಾಗಿ ಕುಣಿದು ಸುಮವಾಗಿ ಮಣಿದು ನೀಬಂದು ತಣಿಸು ಮನವ

ಆರಳುತ್ತಲಿಹುದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಬಿರಿದು ಜೆಲು ಉಷೆಯ ಮುಗುಳಿನಂತೆ
ನಸು ನಗೆಯ ಮೊಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮಿಸಲಿ ಬುಗ್ಗೆ ಮುಂಬೆಳಗು ಚಿಮ್ಮುವಂತೆ
ತಂಗಾಳಿ ಸುಳಿದು ಇರುಳೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಉಲಿಯುತಿಹವು
ನಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಮನಸಾಲೆ ಹೊತ್ತು ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಕಾಯುತಿಹವು

ನಿನ್ನಿನಿಯ ಹದವ ತಾಲಕ್ಕೆ ನಿನದಗೊಡಲೆಂದು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು
ಗೆಜ್ಜೆಯನು ಅಂತು ನಿಂದಿಹುದು ಸುತ್ತು ಒಂದಿನಿತು ಕೇಳು ನೊಲ್ಲು
ಬರವನ್ನು ಕಾಯ್ದು ನಿಡಿದಾಗಿ ಸುಯ್ದು ಅಲುತ್ತರಿರಲು ಶಿಲೆಯ
ಕಾರಿಣ್ಯ ಕರಗಿ ಮನವೆಲ್ಲ ಮರುಗಿ ನಿಂದಿಹುದು ತುಂಬಿ ಹೃದಯ

ಎನ್ನಳಲನರಿತು ಶಿಲೆಕೊಡಹನಿತು ಕಂಬನಿಯ ಸೂಸುತಿರಲು
ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳಿನಿತು ಮಿಡಿಯದೇ ತಂತು ಜಗವೆಲ್ಲ ದ್ರವಿಸುತಿರಲು
ಶುಚಿಯಾಗಿ ಮಿಂದ ನಗುನಗುತ ಬಂದ ನಸುಲಜ್ಜೆ ವೆಣ್ಣಿನಂತೆ
ನಿಂದಿಹುದು ಕಮಲ ತನ್ನಿನಿಯ ನಮಲ ಪ್ರೇಮದಾ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ

ತಾವರೆಯ ರಮಣ ಹೊಂಗಿರಣದರುಣ ತನ್ನೊಲುಮೆಯರಸಿ ಗೂಡ
ನಲ್ಲಬ್ಬದೂಟ ಆಡಿರಲು ಅಟ ನಾನಾಡಲಾರ ಕೂಡ ?
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಜೋಡಿ ಹಾರಿರಲು ಕೂಡಿ ಹಾಡುತ್ತ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ
ನಾನೋರ್ವನಲೆದು ನಿನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ಹಾಡುತಿಹೆ ವಿರಹ ಗೀತೆ !

ಅದೊ ನೋಡು ತುಂಬಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಎದೆದುಂಬಿ ಹೂವೊಡನೆ ಅಡುತಿಹುದು
 ಸುಮ ಸುಮಕ ಹಾರಿ ಸುಧೆಯನ್ನು ಹೀರಿ ಗುಂಯೆಂದು ಹಾಡಿ ನಲಿದು
 ಆ ಮೇಘ ಲಲನೆ ಗಿರಿಯಿನಿಯ ನೊಡನೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ನಲಿಯುತಿಹಳು
 ಗಿರಿಗಾಗಿ ಮೋಡ ಎನಗಾರು ನೋಡ ಹೇಳಿನ್ನ ನಿರೆ ಹೇಳು

ನೆಗೆವೆರಳೆ ತೆರದಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಭರದಿ ಬಾರೆನ್ನ ಚಲುವ ನಾರಿ
 ಜೊತೆನಕ್ಕಿ ತೆರದಿ ಹಾರೋಣ ಮುದದಿ ತೆರೆದಿಹುದು ಸೊಗಸೆ ದಾರಿ
 ಕೋಕಿಲಿಯು ಕುವಿದು ನಿನ್ನೆನ್ನನೊಲಿದು ಬಳಿಸಾರೈ ಎನ್ನತಿಹುದು
 ಮಾಂದಳಿರ ಗೊನೆಯು ಕಟ್ಟಿದ ತನೆಯು ಅಹವೆಂದು ತೂಗುತಿಹುದು

ಬನದೇವಿ ಬರಲು ನಲ್ವಕ್ಕಿ ಕೂರಲು ತಮ್ಮೊಲವ ಬೀರವಂತೆ
 ಹಾಡುತ್ತ ತಾವು ಕುಣಿಯುತ್ತಲಿಹವು ನಿರ್ಭರವ ಸಾರವಂತೆ
 ಎನ್ನೆದೆಯ ಗೂಡ ಜಿಲುಹಕ್ಕಿ ಕೂಡ ಅಂತರ್ಯ ವ್ಯೋಮದಿಂದ
 ನಿಟ್ಟಿಸು : ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ಹಾಡಿ ಸಾರಿಹುದು ಬರುವ ಅಂದ

ದೈವವನು ಹಳಿದು ಜಿಲುವೆಯನು ನೆನೆದು ತಪಿಸುತ್ತ ಅಕಲುತಿರಲು
 ಕದರಿದ ಕುರುಳು ನೆನರಿಸ ಬೆರಸು ಆರದೋ ಸೋಂಕುತಿರಲು
 ಭೂದೇವಿ ಬಂದು ಕೆಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನೇವರಿಕಳೆನೊ ರಮಿಸೆ
 ಎನ್ನೆದೆಯ ಕರೆಯ ಕೇಳಿದಳೊ ಹೃದಯ ದೇವತೆಯು ಎಂದು ಅನಿಸೆ

ನಲುಮೆಯಲಿ ಓಲಿ ಮನವೆಲ್ಲ ತೇಲಿ ಸವಿಯುತ್ತಲಿರಲು ಸೊಗಸ
 ಬಾಗಿದಳು ಚದುರೆ ನೀಡಲಿಕೆ ಮದಿರೆ ಚಿಂದುಟೆಯ ಮುತ್ತಿನೊಲವ
 ತುಂಬಿರಲು ಹೃದಯ ತಾಕಿಸುತೆ ಎದೆಯ ಒಂದಾಗಿ ನಾವು ನಲಿಯೆ
 ನಮ್ಮೊದಯ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿರಲು ಸೊಕ್ಕಿ ಉನ್ನತದ ಸವಿಯ ಸವಿಯೆ

ಸುರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಸೊಗ ತುಂಬಿ ತಂದು ಸುರಿದಿರಲು ತುಂಬ ಹರಸಿ
ಜೆನ್ನೊಂದು ಶುಭಮುತ್ತು ಎಂದು ಹರಸಿದನು ಒಲವ ಬಯಸಿ
ಮಲಗಿರಲು ಸುತ್ತ ಮಧುವೀಂಟಿ ಮತ್ತವಾಗಿದ್ದ ದಿಕ್ಕು ಹತ್ತು
ನಾನರಿವ ಮೊದಲು ಬಿರುಗಾಳಿ ಸಿಡಿಲು ಕನಸನ್ನು ಉರುಳಿಸಿತ್ತು

ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಜಗವನ್ನೆ ಜಯಿಸಿ ಗೃಹಿರಲು ಧರ್ಮಿಯ ನೆರೆಯ
ನಲ್ಲೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ ಕನಸನ್ನು ಕಡಿಸಿ ತೋರಿತ್ತು ತಿರುಗಿ ತಿರೆಯ
ವಿಸಲ್ಲ ನೆನಸೊ ಕಂಡದ್ದು ಕನಸಿಗೊ ಎಂದೆದೆಯ ಕೇಳಲಾನು
ನನಸಲ್ಲ ಕನಸು ಎಂದೆನ್ನೆ ಮನಸು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕೆ ನಾನು

ಮುಂದಿದ್ದ ದಾರಿ ನಿಮಿಷದಲಿ ಹಾರಿ ದಾಟುನಾ ಸರಳ ದಾರಿ
ಕನವಳಿಸಿ ಮನವ ತಳಮಳಿಸಿ ತನುವ ಮುನ್ನದೆದೆ ಜೀವ ಹಾರಿ
ಮನಸಲ್ಲ ಕೊಳವ ದಂಡಯ್ಯ ಬನದ ಎಲೆವನೆಯ ಬಾಲೆಯಲ್ಲ
ನಿಟ್ಟರಲು ತಿರುಗಿ ಬಾರದಲಿ ಎರಗಿ ಕಡು ನೂಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲ

ಹರಿದಿತ್ತು ಹೊಳೆಯು, ಮನುಕಾಗೆ ಕಳೆಯು, ಮರಸಿತ್ತು ರಮ್ಯ ಸೆಳಕು
ನೃರಾಶ್ಯ ಛಾಯೆ ತುಂಬಿರಲು, ಮಾಯ ನುಂಗಿಹುದು ಎಲ್ಲ ಧಳಕು
ವಿಘ್ನೇಶ ಘಟ್ಟ ಹಸಿರೊಸನ ಘಟ್ಟ ಅಧಿನ್ಯಪನ ರೀವಿಯಾಂತು
ನಿಂತಿರಲು, ತೊರೆಯು ಹಾಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದೇನೊ ದೊರೆಗೆ ಸೋತು

ದೊರೆಯೊಲಿವರೇನು ತೊರೆ ಕುಣಿ ಕೇಳು ಎನ್ನರಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಹಳಿ ?
ಗಿರಿಯಾಗೆ ನಾಗು ತೊರೆಯಾಗಿ ತಾನು ಬಳಸುವಳಿ ಎನ್ನ ತರಳೆ ?
ವಿಘ್ನೇಶನಡಿಯ ತುಂಬಿದ ಹುಡಿಯ ನೊಸಲ್ಲ ಮುದದ ಹಚ್ಚಿ
ವಿಘ್ನೇಶನೊಲಿದು ಕುಣಿನಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿದನು ದೃವಯ ಬಿಚ್ಚಿ

ಕರುಳಿರವ ಕಲ್ಲು ಅಮ ಎಂತು ಬಲ್ಲುದೆನ್ನೆದೆಯ ತೀರಡಿಚ್ಚೆ
 ಪ್ರತಿದನಿಸಿ ಘಟ್ಟ ನುಡಿದಿತ್ತು ಅಟ್ಟ ಹಾಸದಲಿ “ ನಿನಗೆ ಹುಚ್ಚೆ ? ”
 ಎದುರಿದ ಹಣತಿ ಬೀರಿತ್ತು ಜ್ಯೋತಿ ಅಂಧತೆಯ ಆಳ ಬೆಳಗಿ
 “ ಹುಚ್ಚೆಲ್ಲ ನ್ರೇಮ ಅಲ್ಲಡಗಿ ಕಾಮ ಕುಣಿಸಿಹುದು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ”

ಹುಚ್ಚಾನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಜೀವ ತೊಟ್ಟು ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಒಂದೆ
 ಇರುಳೆಲ್ಲ ಸಂದು ಹೊಂಗಿರಣವೊಂದು ನಗುತಿಹುದ ಕಂಡು ನಿಂದೆ !
 ಪಿಂದಿದ್ದ ಇರುಳು ಈಗಿಲ್ಲ ಮರುಳು ಕಳೆದಿಹುದು ಮನನಿನಿಂದ
 ನಿಜ ಬೆಳಗು ಬಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿತಂದು ಎನ್ನೆದೆಯ ಕನಸಿನಿಂದ

ಹೊಬಳ್ಳಿ ಕಂಡು ಎದನೊಗವ ನುಂಡು ಪುರೆತಿತ್ತು ಹಳೆಯ ನೆನವ
 ನೇಸರನು ಮೂಡಿ ಹೊಸಬೆಳಗ ನೀಡಿ ತೋರಿಹನು ಹೊಸತು ಜಗವ
 ಜೀವನದ ಯಾತ್ರೆ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಜಾತ್ರೆ ಜನಕೊಂದು ಹಬ್ಬದೊಟ
 ಆ ಯಾತ್ರೆ ಸಿಮಿಷ ಮನಕೆಲ್ಲ ಹರುಷ ರಸಿಕಂಗೆ ರಸದ ಊಟ

ನಿಬ್ಬಣದ ಮಾಟ ಏನೆಂಥ ಆಟ ಕಣ್ಮನಕೆ ಸರಸ ನೋಟ
 ಅಮೃತವು ಕಿವಿಗೆ ವರ್ಣನೆಯ ಸವಿಗೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಯ್ದ ಮಾಟ
 ನವ ಜೀವವಾಂತು ಹೊಸಭಾವ ತಂತು ಕುಣಿಸಿಹುದು ಇಳೆಯ ನಿಂದು
 ಹಗಲಿರುಳ ಯಾತ್ರೆ ಜಗಕೊಂದು ಜಾತ್ರೆ ಜೈತನ್ಯ ಪಡೆಯಲೆಂದು

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ

ಹೃದ್ವೀಣೆ ಮುರಿದಿರಲು ಶಾರದೆಯನರಸಿದೆನು
 ಮುರಿದೆನ್ನ ವೀಣೆಯನು ಸರಿಪಡಿಸು ಎಂದು
 ಕೈಲಿ ವೀಣೆಯ ಹಿಡಿದು ಚಿಲ್ವಿಣ್ಣ ಬೇಡಿದೆನು
 ಅವರೆಲ್ಲ ಸರಸತಿಯ ಅವತಾರವೆಂಪು

ದೂಡಿದರು ಕೆಲರವರು ಧೂ ಎಂದರುಳಿದವರು
 ಆರಲ್ಲಿ ಒಂದಿನಿತು ಮಾರ್ದವತೆ ಇಲ್ಲ
 ಬಾರೆನ್ನ ಕವಿಯೆಂದು ಎದೆಗಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಹರು
 ಪ್ರಣಯದಾ ಆವೇಶ ಹಾಯ್ ಎನಗೆ ಹೊಲ್ಲ

ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿದೆನು
 ಎನ್ನಬೈ ಹಬ್ಬವನು ನೀಡೆನಗೆ ಎನುತೆ
 ಮಂದಿರದ ಆ ಅಯ್ಯ ಪೂಜಾರಿ ದೂಡಿದನು
 ತನುನೊಂದು ಮನನೊಂದು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಟೆ

ವೀಣೆಯಾ ಸುಸ್ವರವು ಬನದಿಂದ ತೇಲಿಬರೆ
 ಓಡಿದೆನು ಸರವರಸಿ ತಿಳಿಸರಸಿನೆಡೆಗೆ
 ಬನವೆಲ್ಲ ಗಾನದಲಿ ತನುಮನವ ಮರೆಯುತಿರೆ
 ತಂಗಾಳಿಯನ್ನೀಜಿ ಹಾರುತ್ತ ಹೋಗಿ

ಅರೆಬಿರಿದ ಮೊಗ್ಗೆಯಲಿ, ಹೊಂಗೆಯಾ ಟೊಂಗೆಯಲಿ
 ಎಳೆದಳಿರ ಸಂಚಿನಿಂ ಚಿಮ್ಮುತಿರೆ ಗಾನ
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಶಾರದೆಯೆ ತುಂಬಿರಲು ಬನದಲ್ಲಿ
 ಬಳಲುತ್ತು ಅರಿಯದೆಯೆ ಗೈದಿದೆ ಧ್ಯಾನ

ಓ ಮುದ್ದೆನೋವಾಯ್ತೆ ಎಂದೆನ್ನೆ ತಾಯ್ಗ ರಳು
 ಸಂತಸವು ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು ಎದೆಯೊಳದಿಂದ
 ಆ ಕರುಣೆ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿರಲು ಕಾರಿರುಳು
 ತೋರಿದಳು ಎನ್ನಬೈ ತಾನಿರುವ ಅಂದ

ಜೋ ಎಂದು ನೀರಂಬು ಚಿಮ್ಮಿರಲು, ರಾಗರಸ,
 ಮಳೆ ಬಿಲ್ಲ ಕಳೆಗೊಂಡು ನಸುನಗುತ್ತಲಿತ್ತು
 ಜೋಗುಳವ ಹಾಡುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ ಆ ಸರಸ
 ಜಲನಾತ ಎನ್ನದೆಯ ತಟ್ಟುತ್ತಲಿತ್ತು

ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ತಾನುಟ್ಟು ಸಂತಸದಿ ಮುತ್ತಿಡಲು
 ಓ ಅಮ್ಮ ಎಂದೆನುತೆ ಅಸ್ಪಿದೆನು ಭರದಿ
 ಮುರಿದಿದ್ ವೀಣೆಯನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನುಡಿಸಿರಲು
 ಶುಕ ಪಿಕಗಳೊಡನಾಡಿ ಹಾಡಿದೆನು ಮುದದಿ

ನರ್ತಕಿ

ಚಲುವಿನ ಬಳ್ಳಿಯೆ ಗೆಜ್ಜೆಯ ತೊಟ್ಟು
ತುಳುಕುತ ಬಳುಕುತ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ
ಮೋಹಕ ಕಿಂಕಣಿ ನಾದವನಿಟ್ಟು
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗೆಜ್ಜೆಯು ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ

ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದಕೆ ಎನ್ನೆದೆ ನವಿಲು
ಗರಿಗೆದರುತೆ ನಲಿದುಲಿದಿತ್ತು
ಸಂತಸದೊರತೆಯ ಅಮೃತ ಹೊನಲು
ತುಂಬಿದ ಎದೆಯಿಂ ಚಿಮ್ಮಿತ್ತು

ನೃತ್ಯವೆ ಅವಳನು ಮೋಹಿಸಿ ಬಂತೋ
ಅಂಗದ ಕಾಂತಿಯ ಸಿಂಗರಕೆ
ನೃತ್ಯವೆ ಅವಳಾ ರೂಹನು ತಳೆಯಿತೋ
ತನ್ನೆದೆ ಕೋರಿಕೆ ಬೀರಲಿಕೆ

ಭಾವದ ಪುಷ್ಪದಿ ಜೀಂಗೊಡ ಹೊತ್ತು
ರಾಗ ಭ್ರಮರವ ಕರೆದಿಹಳು
ಆವುದೊ ಕನಸಿಗೆ ಜೀವವ ನಿತ್ತು
ಲೋಕಕೆ ನಾಕವ ತಂದಿಹಳು

---

*ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮೇಲನದಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಉದಿಸಿದ
ಭಾವಲಹರಿ

ಭಾವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ

ಎದೆ ವೀಣೆ ಮಿಡಿದಿರಲು ತೇಲುವುದು ಇಳೆಯೆಲ್ಲ
 ಸೊಗಕೊಯ್ದು ಸುಧೆಯುಣಿಸ ರಾಗದಲ್ಲಿ
 ರಾಗದಾ ಅಳದಿಂ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿಹ ಕಳೆಯೆಲ್ಲ
 ಮುಳುಗಿವುದು ಕಣ್ಣಿನವ ಭಾವದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟುವುದು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯ ನಾನಲ್ಲಿಯಧಿರಾಜ
 ಭಾವವೇ ನಲರಾಣಿ ವಾಣಿ ಮಾತೆ
 ಲೇಖನಿಯು ತಾಮಂತ್ರಿ ಪಟ್ಟವಣಿ ಗಿರಿರಾಜ
 ಶುಕಪಿಕಗಳುಲಿವೆನ್ನ ನುತಿಪ ಗೀತೆ

ಹೊಸ ರಾಜ್ಯ ಹೊಸ ನಾಡು ನವ ಜೀವದಾ ಬೀಡು
 ರಸಿಕರ್ಷಿ ತಾನಿಲ್ಲಿ ತಪಗೈಯುತ್ತಿಹನು
 ಕಳಹಂಸ ಹರಿಣಗಳು ಶುಕ ಪಿಕಗಳೇ ನೋಡು
 ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿಹರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇನು ?

ಇಳೆಯೆನ್ನ ಅರಮನೆಯು ಸೊಕ್ಕಿದ ಗಿರಿ ಕಂಬ
 ಹೊಳೆ ಮುತ್ತ ಪವಣಿಸಿದ ನೀಲ ಮಾಡ
 ಸಚ್ಚನೆಯ ಹಸಿರೆಲ್ಲ ಹಾಸಿರಲು ಮನೆತುಂಬ
 ತೋರಣವ ಕಟ್ಟುವವು ಮಿಂಚು ಮೋಡ
 ಮೃದುತೆರೆಯ ತಲ್ಪದಲಿ ಮಲಗಿರಲು ತಂಗಾಳಿ
 ರವಿಕಿರಣ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ ಪರ್ಯಂಕವ
 ತೂಗುತ್ತ ಹಾಡುವುದು ಜಲಕನೈ ಮೈತಾಳಿ
 ತೋರುವುದು ಸುಖ-ಸ್ವಪ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ

ಭಾವ ತಾನರೆ ನಗಲು ಭೃಂಗದೊಲು ಹಾರುವೆನು
ಹರುಷದಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆ
ನಲ್ಲಿಯಾ ಹೊಂಗೆನ್ನೆ ಪತ್ರದಲಿ ಬರೆಯುವೆನು
'ಮುತ್ತಿ'ನಾ ಅಕ್ಕರತೆ ನಾನು ನೋತೆ

ಸಾರಥಿಯೆ ಕಾಲನಿರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಥವೆನಗೆ
ಹಗಲಿರುಳೆ ಆ ರಥಕೆ ಬದಿಯ ಚಕ್ರ
ರವಿ ಶಶಿಯು ರಥನೆಳೆವ ಜೋಡರ್ಪ ತಾನಾಗೆ
ಹೆದರಿವುದು ತಾನೆಂತು ಬಿದಿಯ ಚಕ್ರ ?

ನವಸಿರಿಯ ರಥವೇರಿ ಬಿದಿಯನ್ನೆ ಬೆದರಿಸುತ
ಮೆಳೆಬಿಲ್ಲ ರಂಕಾರ ಗೈಯಲಾನು
ಹನಿಯಂಬು ಚಿಮ್ಮಿರಲು ನೊದವರ್ಷ ಸುರಿಯುತ್ತ
ತುಂಬುವುದೊ ಭೂ ನಾಕ ನರಕವನ್ನು

ನಿಚ್ಚವೂ ಸುರನೃತ್ಯ ಅಮೃತದ ನೊಗದೊಟೆ
ಕುಣಿಸುವುದೊ ಕಾಮಿನಿಯ ಕಣ್ಣ ಕೂಟ
ಮೆಳೆಬಿಲ್ಲ ಸವ್ವರತಿ ಕಮ್ಮಲರೆ ಕುಣಿದಾಟೆ
ಕಳನಳದ ಸುಳಿವಿರವ ಕವಿಯ ಮೂಟೆ

ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮುದದುಂಬೆ ಕವಿಕಾವ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ಜನಕೆಲ್ಲ ನವಜೀವ ತುಂಬದೇನು ?
ನಲ್ಪಾವ ರಾಣಿ ಮಾನಾಣಿಯರದೀ ರಾಜ್ಯ
ಅವರಾಳ್ಳಿ ಬಾಳ್ವೊಣ್ಣೆ ಸಲಿಸದೇನು ?

ಸಂಜೆ

ಸಂಜೆಯ ಹೊನ್ನಿನ ಬೆಳಕಲಿ ಕುಳಿತು
 ಕೊಳಲನು ಊದಿದನು
 ನೊಂಪಿನ ತಣ್ಣನೆಯಲರಲಿ ಬೆರೆತು
 ಗೀತೆಯ ನುಡಿಸಿದನು

ರಂಗಿನ ಪ್ರಭೆಯಲಿ ಹೊಂಗಿನ ಪಯಿರು
 ಲಾಸ್ಯದಿ ನಲಿದಿತ್ತು
 ತುಂಬಿದ ಬಸಿರಿನ ಹೆಣ್ಣೊಲು ಹಸಿರು
 ನಸುನಗೆ ಬೀರಿತ್ತು

ಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಿ ತೇಲುತೆ ಹಕ್ಕಿ
 ನಭದಲಿ ಚಿಮ್ಮಿಹವು
 ಕೊಳಲಿನ ಗಾನಕೆ ತಾನವನಿಕ್ಕಿ
 ತರುಲತೆ ಕುಣಿದಿಹವು

ಸಿಂಗರದಾಗರ ಹೊಂದಡಿಯಲ್ಲಿ
 ತುರು-ಕರು ನಿಂದಿಹವು
 ಎನ್ನಯ ಗಾನವನಾಲಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಮೈಮನ ಮರೆತಿಹವು

ರನ್ನದ ತಂಗೊಳದುಡಿಯಲಿ ತೇಲಿ
 ಹಂಸಿಯು ಆಡುತ್ತಿದೆ
 ಆ ತಿಳಿಜಲದಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಓಲಿ
 ತಾನರೆ ತೂಗುತ್ತಿದೆ

ಹೆಂಸಿಯು ತಾವರೆ ಎಲ್ಲವು ಸೇರಿ
ಪಡುವಣ ನಿಟ್ಟಿಸಿವೆ
ಅಗಲುವ ಇನಿಯಗೆ ಶುಭವನು ಕೋರಿ
ನೊಬಗನು ಬೀರುತಿವೆ

ಚಂದಿರ ಒಂದನು ಮಂಗಳವಾಂತು
ಬಾನಿನ ಮೇಲೇರಿ
ನನ್ನೋಲ್ಲಾಸದ ಗಾನಕೆ ನೋತು
ತಾರೆಯ ಬಳಿಸಾರಿ

ನುಡಿದನು “ ಪ್ರೋಗುವ ಆ ಚೆಲು ಭುವಿಗೆ
ಬಾ ಬಾರೇ ತಾರೆ!
ಹಸುರೇಳೆ ಹುಲ್ಲಲಿ ನಲಿಯುವ ಸವಿಗೆ
ಸರಿಯಿದೆಯೇ ನೀರೆ ? ”

ಚಂದಿರ ತಾರೆಯ ಸುಂದರ ಮಿಲನ
ಇಳೆಯಿತು ಜೀವ
ಸಗ್ಗವಿದೆನ್ನುತೆ ಉಸಿರಿತು ಪವನ
ತಾಕುತೆ ತನುಮನವ

ತಿಂಗಳಿನಂಗಳದಿಂದಲಿ ಚೆಮ್ಮಿತು
ಸಗ್ಗದ ಸಿಂಗಾರ
ಗಾನದಿ ಅನ್ಯತ ತುಂಬಿತು ಪೂತು
ಹೃದಯದ ಮಂದಾರ

ತಪೋವನ

ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹಳು ಬನದ ರಾಣಿ
ಜಗನ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುತ್ತ
ಎತ್ತ ನೋಡೆ ಹಸಿರುವಾಣಿ
ದಿವ್ಯ ಸೊಬಗ ತುಂಬುತ್ತ

ಮಂದ ಪವನ ಕೊರಲ ತಾನ
ಇಳಿಯ ಗೂಢ ಗುಂಜನ
ದುಂಬಿ ಹಾಡಿ ತುಂಬಿ ಬಾನ
ಎದೆಗೆ ಅವ್ಯುತ ಸೇಚನ

ಫಲಂ ತೀವಿ ಮನಂಬುಗುವ
ಮಡದ ನೆಳಲ ಸೊಬಗಲಿ
ಮಲಗಿ ಹರಿಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸೆ ಪಥನ
ಇದುವೆ ಸಗ್ಗ ಇಹೆಡಲಿ

ಎಳೆಯ ತಳಿರ ಕೊರಳಿನಿಂದ
ಅಡಗಿ ನುಡಿಯೆ ಕೋಕಿಲ
ತನ್ನ ಇನಿಯ ಗಾನದಿಂದ
ನೋಂಕಿತ್ತಿದೆಯ ದೇಗುಲ

ಬೆಳ್ಳಿ ನೊರೆಯ ತೂರ್ದ ತೊರೆಯ
ದಿವ್ಯರಾಗ ಮಂಜುಳ
ರನಾಕಾಂಕ್ಷೆ ರಸಿಕ ಋಷಿಯ
ಭವ್ಯ ನಿಧಿಯು ಈ ಸ್ಥಳ

ತೇಲುತಿರುವ ಮೇಘ ಮಾಲೆ

ಇದುವೆ ಶಿವನ ನಿಲಯವೆಂದು

ಅರಸುತಿಹುದು ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ

ಶಿವನ ತಿರದಿ ಮೆರೆಯಲೆಂದು

ಜೀವದೊಡ್ಡ ಪಥಗಳನ್ನು

ತೋರುವುದೀ ಕಾಣನ

ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಭಾವಗಳನು

ಅರಿಯಲಿಮ್ಮ ತನು-ಮನ

ನೀಲ ಗಗನ ಚುಂಬಿಸಿರುವ

ಗಿರಿಯ ಮನದ ರಾಜಸ

ಅರಿಯ ದಾಳ ತುಂಬಿ ಹರಿವ

ದರಿಯ ಎದೆಯ ತಾಮಸ

ಶಾಂತಿಯಮರ ಸುಖದ ಸೃಷ್ಟಿ

ದಿವ್ಯ ಸೌಧವೀವನ

ಕವಿಗೆ ನೀಡೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ

ನಿತ್ಯಮೇ ತಪೋವನ!

ಗಿರಿ ಮೇಘ ಲಗ್ನ

ಹೊಂಗಿರಿಯ ತುಂಗದಲಿ ನಡೆದಿಹುದು ಪ್ರಣಯ
 ಗಿರಿಯಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸಿರೆ ನಸು ನಾಚಿದಿನಿಯ
 ಮೇಘ ಮೊಗ ಕೆಂಪಾಗೆ ನವವಧುವ ತೆರದಿ
 ಹಾಡುತ್ತಿದೆ ಕೋಕಿಲವು ತನ್ನಿನಿಯ ಸರದಿ

ಓ ಬನ್ನಿ ಗೋಧೂಳಿ ಲಗ್ನವಿದೆ ಎಂದು
 ಹರುಷದಲಿ ವಧುವರರ ಹರಸಿ ನೀವೆಂದು
 ಹಾಸಿಹುದು ಪಚ್ಚತೆನೆ ತೋರಣವೆ ನೀಲ
 ರಂಗೋಲೆಯಿತ್ತಿಹವು ನಳನಳಿಪ ಕಮಲ

ಮಂಗಲವ ಹಾಡುತ್ತಿವೆ ಜಿಲುವಕ್ಕೆ ನಭದಿ
 ಹೊಮಳೆಯ ಕರೆಯುತ್ತಿರೆ ಸುರರೆಲ್ಲ ಮುದದಿ
 ನೀಡಿಹನು ನಲ್ಲೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನಡುಗೆ ಕಿರಣ
 ಚಿನ್ನಿರುಳ ಕೋರುತ್ತಿ ಮರೆಯಾದನರುಣ

ಮೇಘಹಂಸ

ನೀಲಿಮೆ ಸರಸಿನ ತಿಳಿಜಲದಲ್ಲಿ
 ಸುಂದರ ಹಂಸವು ತೇಲುತ್ತಿದೆ
 ಬ್ರಹ್ಮನು ಕುಂಚವ ಭಾವದೊಳಲ್ಲಿ
 ಅದ್ಭುತ ಬರೆದೊಲು ತೋರುತ್ತಿದೆ

ನೀಲವ ಚಿಮ್ಮುತೆ ಲಾಸ್ಯವ ಬೀರಿ
 ಹೃದಯಕೆ ನಾಟವ ಗೈಯುತ್ತಿದೆ
 ಆಗಸವೀಜ ತೆ ಸೊಬಗನು ತೋರಿ
 ಹೊನ್ನಿನ ರೂಪವ ತಾಳುತ್ತಿದೆ

ಸಂಜೆಯ ಮುನ್ನಿನ ಬೆಳಕಲಿ ಮಿಂದು
 ಜಗವನೆ ಮೀಯಲು ಕರಯುತ್ತಿದೆ
 ಅದರೊಲು ಸೊಗದಲಿ ತೇಲುವ ಎಂದು
 ಎನ್ನಯ ಹೃದಯವು ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ

ಉಷ್ಣೆಗೆ

ಉದಯರಾಗ ನಿನದಿಸಿರಲು

ಲಜ್ಜೆಗೆಂಪು ತುಂಬುತಿರಲು
ಹೂವ ನೆಗೆಯ ನಕ್ಕುಬಾ
ಎವೆಗೆ ಸೊಡೆಯ ನೀಡು ಬಾ

ನಿನ್ನ ನಗೆಯ ಹಕ್ಕಿಯಿಂದ

ಕುಹೂ ಕುಹೂ ಗಾನದಂದ
ಎನ್ನ ಹೈದಯ ನೇರಲಿ
ಜಗವ ಸೆರೆಯ ಗೈಯ್ಯಲಿ

ನಿನ್ನ ನಗೆಯೊಳಿಂದ ಉಡುಳಿ

ಹಸಿರ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ
ಸೊಂಪಿನರಳು ಮೆರೆಯಲಿ
ತನ್ನಲೀಲೆ ತೋರಲಿ

ಮುಗುಳು ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ

ಮಂಜು ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ಬಯಲ ತುಂಬ ಸುರಿಯಲಿ
' ನಿಚ್ಚ ಜಗವ ನಗಸಲಿ '

ಕರೆ

ನಿನ್ನಯ ಕರೆಯನು ಎದೆದರೆ ದಾಲಿಸಿ
 ಇರುಳನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೈತಂದೆ
 ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯಲಿ ಭಯವನು ಓಡಿಸಿ
 ಮಿಂಚಿನ ತೆರದಲಿ ನಾ ಬಂಜೆ

ನಿನ್ನೆದೆ ಕರೆದಿರೆ, ಇರುಳಿನ ನರಕವು
 ನಾಕವಡಾಯಿತು ಎನಗಾಗಿ
 ಎಂತೋ! ಏನೋ! ಕೂಡಿರೆ ನಾವು
 ನೀಡಲಿ ಏನನು ಗುರುತಾಗಿ ?

ತೋಡಿಸಲೆ ಮಿಂಚುವ ತಾರೆಗೆ ಮಾಲೆಯ
 ಮೆರೆಯಲಿ ಕೊರಳೊಳು ಸಿರಿಮುತ್ತು!
 ಅರಿದಿಹೆ ನಲ್ಲಿಯೆ, ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆಯ
 ಅಲ್ಲವೆ ಒಂದೇ ಸವಿಮುತ್ತು?

ಮತ್ಸರ

ನೇಸರ ನೂದಿದ ಬೆಳಗಿನ ಕೊಳಲಿಂ
 ಹೊಮ್ಮಿರೆ ಸು-ಸಸ್ತ ರಾಗಗಳು
 ಇಂಚರ ದುಲಿಯಲಿ ಮೂಡಿರೆ ಒನಸಿಂ
 ರಾಗದಿ ಮಿನ್ಸಗುವ ರಂಗಗಳು
 ಆ ತಿಳಿ ರಂಗದಿ ಮುಗುಳನು ಚಿಮ್ಮುತ
 ಕುಣಿದರೆ ಗುಲಾಬಿ ಹೊಗರೇರಿ
 ಬೆಳಗಿನ ಸೊಬಗಲಿ ಲಾಸ್ಯದಿ ಮಣಿಯುತ
 ತಂತುವ ಮಿಡಿಯಿತು ಎದೆ ಸೇರಿ
 ನಿಂದಿರೆ ಗುಲಾಬಿಯಂದವ ನೋಡುತ
 ಬಂದಳು ಪದ್ಮಳು ಅರಿಯದಲೆ
 ಏನನು ನೋಡುವಿರೆಂದಳು ಸಾರುತ
 ಎನ್ನಯ ಕೊರಳನು ಬಳಸುತಲೆ
 ಹೊವನು ನೋಡೇ ಗಾಳಿಗೆ ಬಳಕುತ
 ನಿಂದಿದೆ ಮುಗುಳನು ಬೀರುತ್ತ
 ಎನ್ನಲು ರಾಣಿಯು ಹಿಂದಕೆ ನೆಳೆಯುತ
 ಕೇಳ್ವಳು ಮುನಿಸನು ತೋರುತ್ತ
 ಗುಲಾಬಿ ಚಿಂದವೊ ನಾನೇ ಚಿಂದವೊ
 ಹೇಳಿರಿ ಎನ್ನಲು, ನಾನಗುತ
 'ನಿನಗಿಂ ಹೂವೇ ಬಲು ಚೆನ್ನೆನ್ನಲು'
 ಸರಿದಳು ನಾರಿಯು ಸಿಡಿಯುತ್ತ
 ಬಳುಕುವ ಹೂವದು ಅಳುಕುತ ಅವಳಡಿ
 ಹುಡಿಯಲಿ ಹೊರಳಿತು ಎನ್ನೆದರು
 ಹೆಣ್ಣಿನ ಎದೆಯಣ ಮತ್ಸರ ನೋಡಿ
 ಅಚ್ಚರಿ ಮೂಡಿತು ಮನದೆದರು

ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿ

ಏಕೆ ನಿಂದೆ ಅಳಲುತೆಲ್ಲ
ಒಡೆದು ಹೋಯ್ತೆ ಕನ್ನಡಿ ?

ಕೈಯೊಳಿದ್ದ ಚಂದ್ರವೆಲ್ಲ
ಉದುರಿತೇನೆ ನಿನ್ನಡಿ

ಕೈಯ ಹಿಡಿತ ಜಾರಿತೇನು
ಮರುಗಲೇಕೆ ಮರಮರ

ಒಡೆದ ಚೂರು ತೋರದೇನು
ನಿನ್ನ ರೂಪ ಸಾಸಿರ

ನಲ್ಲ ಬೇಗ ಬರುವನೆಂಬ
ಹರುಷವನ್ನೆ ನುಂಗಿತೆ ?

ನಲ್ಲ ಬರಲು ಮೊಗದಿ ಕಾಂಬ
ಚೆಲುವ ರಾಗ ಇಂಗಿತೆ ?

ಮುಗ್ಧ ನೀನು ಅರಿಯೇನು
ಜಗವದೊಂದು ಕನ್ನಡಿ

ನಿನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಬಯಸಬಹುದು ನಿನ್ನಡಿ

ನಿನ್ನ ಸೆರೆಯೊಳಿಂದ ಜಾರಿ
ಮುಕುರದೋಲ್ ಸಾಸಿರ—

ರೂಪಿನಂತರಂಗ ತೋರಿ
ನಡುಗಿಸುವುದು ಧರಧರ

ತಾಳು ಬೇಗ ಬಹನು ನಲ್ಲ
ನಿನ್ನನಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸೆ

ತಿಲಕ ನೊಸಲಿಗಿಡಲು ಬಲ್ಲ
ರಂಭಿಯಂತೆ ಬಿಂಬಿನೆ

ನನ್ನ ಹಾಡು

ಮೂಡಣದುದಿಲ್ಲಿಂ ಚಿಮ್ಮುತೆ ಉಷೆಯು
ರಸವನು ಹರಿಸುತೆ ಬರುತಿರಲು
ತನಿರಸ ಬಯಸಿದ ಎನ್ನೆದೆ ತೃಷೆಯು
ಸೊಗವನು ಹೀರುತ ತಣಿದಿರಲು
ಎನ್ನೆದೆಯಂತೆಯೆ ನಲಿದಿಹ ಜಗವನು
ಕಾಣುತೆ ಮೈಮನ ಮರೆದಿಹೆನು
ಕಣಕಣದಲ್ಲೂ ಚಿಮ್ಮಿಹ ನೊಗವನು
ಎನ್ನಯ ಹಾಡಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು

ನೀಲಿಮೆ ಬಾನಲಿ ತೇಲಿಹ ಮೇಘ
ತೆರತೆರ ವೇಷದಿ ಮೆರೆದಿರಲು
ತುಂಬಿರೆ ಸುತ್ತಲು ಪ್ರೇಮದ ಓಘ
ಗಿರಿಯನು ಸರಸಕೆ ಕರೆದಿರಲು
ಪ್ರಣಯದ ಭರದಲಿ ಅಪ್ಪಿರೆ ಗಿರಿಯು
ಮೇಘವ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚುಂಬಿಸುತೆ
ಎನ್ನಯ ಹೃದಯದಿ ಅಡಗಿಹ ಕವಿಯು
ಹಾಡಿದ ಪ್ರೇಮದ ಸವಿಗೀತೆ

ಕೊಳದಲಿ ಅರಳಿಹ ತಾವರೆ ಬಳುಕೆ
ಅಸ್ಸರೆಯಂದದಿ ನರ್ತಿಸಲು
ತುಂಬಿಯು ಗುಂಗುಂಗಾನದಿ ತುಳುಕೆ
ಸುಧೆಯನು ಸವಿಯಲು ಒಂದಿರಲು
ಅನುಪಮ ಸಂಗಮ ಸರಸಿಯು ಕಂಡು
ತೆರೆಯಲಿ ಮುಗುಳನು ಬೀರಿತ್ತು
ಹೃದಯವು ಕಾವ್ಯದ ಸೊಗವನು ಉಂಡು
ಷಲ್ಲಿಯ ಆಸರೆ ಬಯಸಿತ್ತು

ಹಸಿದಿಹ ಕಂದನ ಕಂಠುಳಲೆತ್ತಿ
ತಾಯಿಯು ಎದೆ ಹಾಲುಣಿಸುತಿರೆ
ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುತ್ತುನು ನೀಡುತಿರೆ
ಸುಧೆಯನು ಸವಿದಿಹ ಕಂದನ ಮೊಗವು
ಸುಂದರ ಹೊನಗೆ ಬೀರುವುದು
ವಾಣಿಯೆ ಮಾತೆಯು ನಾನೇ ಮಗುವು
ಮನ ಕಾವ್ಯಾವೃತ ಹೀರುವುದು
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯು ಮುಗುಳನು ಹರಹಿ
ಹೂಗಳ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿರಲು
ನಲ್ಲನ ಬರವನು ಆತಿಸಿ ವಿರಹಿ
ನಿಂದೊಲು ಮನಸಿಗೆ ತೋರಿರಲು
ಎನ್ನನು ಕಾಣುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
ಪವನದಿ ತೂರುತೆ ಉಸುರಿದಳು
ಹಾಡಲೆ ಕವಿಯೇ ಗೀತೆಯನೊಡು
ನಲ್ಲನ ಕರೆತರಲೆಂದಿಹಳು
ಒಡಲಲಿ ಸಿಡಲನು ಹೊತ್ತಿಹ ಕಡಲು
ತುಂಬಿರೆ ಸಿರಿಬಾಸಂಗಣಾ
ಸಾಸಿರ ಕಲ್ಪನೆ ಕಂಗಳ ನವಿಲು
ನುಡಿಸಿರೆ ಗೆಜ್ಜೆಯ ರಿಂಗಣಾ
ನವಿಲಿನ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಸಂತಸ ಉಕ್ಕಿ
ಹಾಡುವ ಕೋಕಿಲ ಕೂಜನಾ
ಕೇಳುತೆ ತಾನೂ ಎನ್ನದೆ ಹಕ್ಕಿ
ಹಾಡುತೆ ನೀಡಿತು ರಂಜನಾ

ಇನೆಯನೆ ಬುರವೆನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಹ ರಮಣಿ
 ನಲ್ಲನ ಕಾಣುತೆ ನಸು ನಾಚಿ
 ಕೆನ್ನಗೆಯರಳನು ತೂರಿರೆ ತರುಣಿ
 ನಲ್ಲನು ತಬ್ಬುವ ತೆರ ಬಾಚಿ
 ನಲ್ಲಿಲೆ ಲಜ್ಜೆಯನಾಂತಿರೆ ತರಣಿ
 ನಿಶೆಯರಸಿಯಬಳಿ ನಾರಿಹನು
 ಶುಕ—ಸಿಕ ಕೂಜನ ನಿನದಿಸಿ ಧರಣಿ
 ನಾಕದೊಲಾಗಿರೆ ಹಾಡಿಬೆನು

ಇನನಿಶೆ ಮಿಲನದ ಮುಗುಳೊಲು ಅರಳಿ
 ಬಂದಿರೆ ಸುಂದರ ಚಂದಿರಸು
 ಕಣ್ಣನು ಮಿಟುಕಿಸಿ ಕರೆದಿಹ ಮೆಳ್ಳಿ
 ತಾರೆಯ ಜಾಲದಿ ಸಿಲುಕಿದನು
 ಚಂದಿರ ಜಾರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಲು
 ಬೀಸಿರೆ ನೋಡದ ಬಲೆಯನ್ನು
 ಗಿರಿವನ ಜೊನ್ನವ ಕುಡಿಯುತ್ತಲಿರಲು
 ಹಾಡುತ ಹೀರಿದೆ ಸುಧೆಯನ್ನು

ತಾರೆಯ ಜಾಲದಿ ಬಳಲಿಹ ಶಶಿಯು
 ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುತೆ ಬಾಡಿರಲು
 ಇರುಳಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಉದುರಿದ ಹನಿಯು
 ಮುತ್ತೊಲು ಹಸಿರಲಿ ಮೂಡಿರಲು
 ಮುತ್ತನು ಅರಸುತೆ ಹಾಡಿಬೆ ಕೆಲವು
 ಬೆಳಗೂ ಬೈಗೂ ಕಲಿಸಿದುದ
 ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಿಂ ಕದ್ದೆನು ಹಲವು
 ಎನಗೆಂದೇ ತಾ ಹಾಡಿದುದ

ಹೇಳಿದೆ ರಸಿಕಗೆ ನನ್ನವೆ ಎಂದು
 ನಂಬಿದ ಅಹುದೆಂದೀ ಹಾಡು
 ಒಳದನಿ ನುಡಿವುದು ವಾಣಿಯವೆಂದು
 ಆದರು ನನ್ನದೆ ನಲುಹಾಡು

ವಶುಸತಿಯವರ ಕವಿತ್ವ ಬುದ್ಧಿಮುಕ್ತಿಯ ಕೆಂದದಂತೆ ಅವರ ಹೃದಯದ ಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಸದ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಕುದಿದು ವರಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಲಕಲಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಗಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳು ಸರಸವಾಗಿ ಒಂದು ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿಗೆ ಮೆರುಗನ್ನು ತಂದಿರತ್ತೆಯೋದಶ ಗುಣ ತಾಂಬೂಲದಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರಾಗರಂಜಿತವಾಗಿದೆ ಮೃದುಮಧುರ ಪದವಿಲಾಸ, ರಮ್ಯ ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸ, ಲಲಿತಭಾವ ಪ್ರಕಾಶ ಈ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯ ಗುಣಗಳು 'ಪಶುಪತಿ' ಅವರು ಕವಿಯೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಸಾರುತ್ತಿವೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯದೇವಿಯು ಸ್ವಲಲಿತಭಾವಾಂಬರ ಧರಿಸಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃದುಪದವಿರಿಸಿ ಮೆಲು ಮೆಲನೆ ಬಳುಕುತ್ತ ಬೆಳ್ಳಿಗೋಟ ಹರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ ಅವಳ ಉನಾಸನೆಯ ಬಲದಿಂದ ಕವಿಹೃದಯದ ಭಾವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮುದದುಂಬಿ ಬರಲಿ! ಈ ಉಳಿವೆ 'ಯಾತ್ರೆ' ಯಿಂದ 'ನೀನು ಕವಿಯಾಗಿ ಉಳಿವೆ' ಎಂದು ವಾಣಿ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸದಿಹೆಳೇ!

—ಮುನ್ನುಡಿಯಿಂದ

ಬಿರಿಯಲಿರುವ ನೊಗ್ಗುಗಳು

‘ಭರತಿ ಓಹಟೆ’

ಜೀವನ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎಳುವ 'ಭರತಿ-ಓಹಟೆ'ಗಳ ಸರಸ ಸುಂದರ ಕಾಫ್ಯಚಿತ್ರ

ತಬ್ಬಲಿ

ಅನಾಥನೊಬ್ಬನ ಕರುಣಾಮಯ ಜೀವನ ಚಿತ್ರ
ವೀರಭದ್ರ ಶಟ್ಟರ—ಅವರಿಂದ

ಪದ್ಮ-ಪರಾಗ

ಎರಡು ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣು ಹೃದಯಗಳ ಒಲುಮೆಯ ಚಿತ್ರಣ

ಮಧುಚಂದ್ರ

ಜೀವನದ ಒಲುಮೆ-ನಲುಮೆಗಳ ಕವನ ರೂಪ

